

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2023

Ze života ČEPES

Pyramidy v Gíze

Čínské znaky jako tvarové zářiče

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Mozek

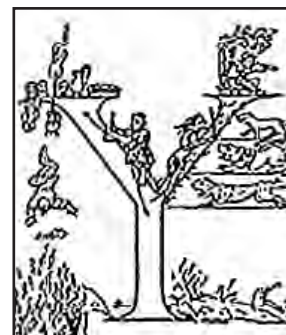
Elektrosmog lidem poškozuje imunitu

Duchovní léčitel jako povolání

Voda, voda, pitná voda

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Ze Společnosti – Ing. A. Vaněk

1

Svolání valné hromady – vedení ČEPES

1

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Mozek – MUDr. J. Doležal

2

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Pyramidy v Gíze jako kombinatorický systém – M. Černý

4

Elektrosmog lidem poškozuje imunitu – K. Pokorný

10

Čínské znaky jako tvarové zářiče – Ing. J. Dolejš

15

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Duchovní léčitel jako povolání – prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

16

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 18 – Ing. J. Kapinus

18

RŮZNÉ – Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Voda, voda, pitná voda – F. Soukup

23

ZE SPOLEČNOSTI

Uplynulé období bylo pro Společnost velmi těžké. Bylo to zejména způsobeno odchodem našeho předsedy ing. Vlastimila Bažanta. Teprve po jeho úmrtí jsme si uvědomili, co všechno pro Společnost dělal a o co vše se staral tak, aby byl zajištěn plynulý a bezproblémový chod Společnosti.

Činnost vedení tedy spočívala zejména v přebírání agendy společnosti tak, aby nebylo ohroženo její fungování. Dále pak spočívala v pokračování likvidace následků pandemie a důsledků stále se zhoršující ekonomické situace. Pokračují také práce na aktualizaci naší členské základny. Rada členů nás opustila navždy, mnoho členů zestárlo a užívá si zasloužený odpočinek, ale hlavně hodně členů změnilo své údaje, jako je číslo telefonu nebo emailová adresa. Ale jsou i potěšující zprávy, a to je zájem o členství v naší Společnosti nových a zejména mladších adeptů. Za to jim patří dík, jsou velkým příslibem do budoucnosti.

Nyní se budu zabývat našimi hlavními činnostmi, jak nám uložila valná hromada. V uplynulém období vyšla dvě čísla časopisu Psychoenergetika. Zatím se časopis ještě nestal diskuzním fórem našich členů, ale na druhou stranu pravidelní přispěvatelé ve své činnosti neustále pokračují a za to jim patří náš dík.

Zatím se nám bohužel nepodařilo zabezpečit péči biopraktika (odborného pracovníka) pro veřejnost v prostorách ČSVTS v Praze 1, Novotného lávka 5. Věřím, že tuto službu budeme moci v brzké době opět zahájit. Tyto služby jsou významným zdrojem finančního zajištění činnosti společnosti

Na zřízení školicího střediska pro profesní kvalifikaci „Detekce anomálií zemské kůry“ na Moravě neustále pracujeme. Jednání bylo dočasně pozastaveno a to z důvodu úmrtí našeho předsedy jako statutárního zástupce.

V uplynulém období se uskutečnil kurz a zkoušky podle metodiky „Detekce anomálií zemské kůry“. Kurzu se zúčastnilo 5 zájemců, zkoušek pak 3 zájemci, kteří všichni úspěšně zkoušky zvládli a obdrželi Osvědčení o získání profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“. Gratulujeme a vítáme nové proutkaře.

Ing. Aleš Vaněk

POZVÁNKA NA VALNOU HROMADU

V souladu se stanovami svolává
vedení ČEPES

VALNOU HROMADU SPOLEČNOSTI,

která se bude konat

v sobotu 23. 3. 2024

v době od 10.00 do 13.00 hodin
v budově ČSVTS, sál č. 318,
Novotného lávka 5, Praha 1

Program:

09.00 – 10.00

Registrace účastníků

10.00 – 10.30

Organizační záležitosti (případný odklad začátku)

10.30 – 12.30

Zahájení

Volba řídicího jednání valné hromady

Volba návrhové komise

Zpráva o činnosti Společnosti za rok 2023

Zpráva o hospodaření Společnosti za rok 2023
a návrh rozpočtu na rok 2024

Návrh zaměření činnosti na rok 2024

Přijetí nových členů Společnosti

Volba vedení Společnosti

Diskuse

Usnesení

12.30 – 13.00

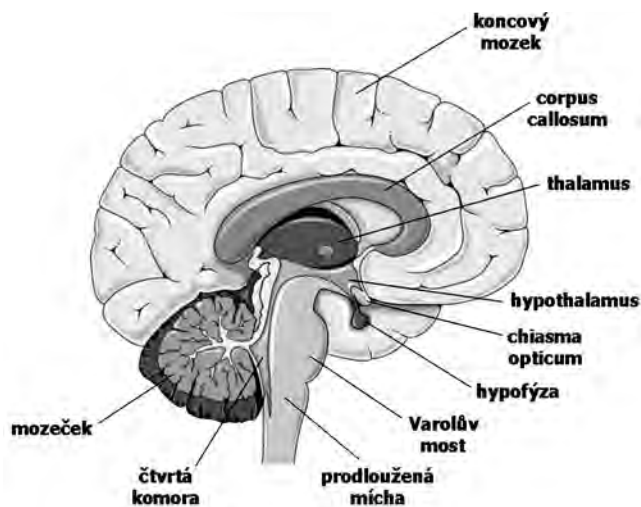
Společenské posezení

Pokud někdo z členů Společnosti bude mít zájem zařadit do programu valné hromady významný podnět, vedení doporučuje, aby svoji žádost na doplnění programu předložil vedení alespoň 10 dnů před konáním valné hromady, aby jeho návrh mohl být zařazen do přípravy zaměření činnosti ČEPES na rok 2024.

Vedení ČEPES upozorňuje, že valná hromada je určena pouze členům a pozvaným hostům (bez hlasovacího práva). Vítáme všechny racionální náměty k činnosti.

MOZEK

Mozek – nejsložitější orgán lidského těla. Mužský váží 1500 gramů a ženský 1300 gramů, přesto ve výkonu není rozdíl. Mozek má téměř neomezenou kapacitu ukládání informací – více než sto miliard nervových buněk řídí celé naše tělo a naše myšlenky.

Stavba mozku

Největší částí mozku je velký mozek. Je to ten útvar, který nejčastěji vidáme na obrázcích jako „ten mozek“ – vypadá tak trochu jako jádro vlašského ořechu. Na jeho povrchu jsou různé záhyby a závitky. Svrchní vrstvu mozku tvoří šedá kůra, která má mimo jiné na starosti také dlouhodobou paměť – díky různým rýhám apod. je její povrch vcelku velký (přibližně jako papír A3).

- Čelní lalok – ovlivňuje sociální stránku člověka a abstraktní uvažování (z evolučního hlediska je to jedna z nejmladších částí mozku)
- Talamus – přes toto místo jdou nervové signály z ostatních částí mozku do nervové kůry
- Amygdala – centrum emocí
- Hippocampus – jako jedna z evolučně nejstarších součástí mozku hraje hippocampus klíčovou roli z hlediska paměti – vytváří a zachovává paměťové záznamy. Díky němu funguje krátkodobá paměť.
- Hypotalamus – řídí hormonální systém těla
- Mozeček – koordinuje naše pohyby (zvláště ty jemné) a pomáhá nám udržet rovnováhu
- Velký mozek – zde zřejmě sídlí vědomí (odehrávají se zde vědomé funkce mozku)
- Mozkový kmen – řídí funkce těla, které nedokážeme vědomě regulovat (dýchání, srdeční tep atd.)

Neuron

Neuron je nejmenší jednotka v mozku – je to jedna nervová buňka, která přenáší impulsy ve formě velmi slabých elektrických impulsů. Každý neuron je spojen se stovkami dalších a tvoří tak extrémně hustou nervovou síť. Signál v mozku putuje rychlostí přibližně 400 km/h. Z těla neu-

ronu vychází mnoho kratších výběžků (dendritů), které putující signály přijmou, a jeden dlouhý rozvětvený výběžek (axon), který signál posílá dál.

Paměť

„Na jedné straně máme tak dobrou paměť, že příteli do nejmenších podrobností vypravujeme příhodu, která nás potkala, a na druhé straně si nevzpomeneme, kolikrát jsme mu ji už vyprávěli.“ Francois La Rochefoucauld

Paměť je schopnost uchovat pro pozdější použití nějakou empiricky (zkušenostně) získanou informaci. Celý tento proces spočívá na třech základních pilířích – vštípit, uchovat a vybavit.

Druhy paměti

Podle základního Atkinson-Shiffrinova modelu se paměť dá rozdělit na tři základní druhy – senzorická, krátkodobá a dlouhodobá.

Krátkodobá paměť

Krátkodobá paměť je vhodná pro uchovávání informací jen ve velmi krátkém časovém úseku – většinou se jedná o sekundy až minuty. Řešíme pomocí ní aktuálně nastolené problémy, a proto se jí často říká pracovní paměť. Má velmi omezenou kapacitu – většinou se udává 5–9 jednoduchých prvků, ale čísla se liší. Kapacita nemůže být přímo rozšířena, ale pomocí jejího správného užívání, můžeme její možnosti značně rozšířit – jednotlivé prvky mohou být vzájemně spojeny do jednoho a zapamatovány s pomocí záznamů v dlouhodobé paměti (např. slovo stůl si nepamatujeme jako čtyři oddělená písmena, ale jako jeden prvek).

Ve vědeckých kruzích neexistuje na fungování krátkodobé paměti jednoznačný názor – zda se jedná o ucelený paměťový systém nebo několik systémů vzájemně propojených či snad dokonce jestli jde jen o velké množství procesů, kdy jsou právě data přenášena do paměti dlouhodobé.

Senzorická paměť

Senzorická paměť je zvláštní typ krátkodobé paměti – jedná se o zásobníky informací získaných našimi smysly. Záznamy v rámci senzorické paměti přetrvávají velmi krátce (jedná se o zlomky sekund). Např. obrazový vjem zde zůstane po dobu jedné desetině sekundy (tento jev je nazýván také setrvačnost zrakového vjemu). Tuto setrvačnost si můžete vyzkoušet i vy – pokud v tmě začnete pohybovat bodovým zdrojem světla (svíčkou, cigaretou, ...), tak se vám bude zdát, že nevidíte jen momentální polohu onoho světlého bodu, ale také i část dráhy, po které se pohyboval (setrvačnost zrakového jevu samozřejmě probíhá neustále, ale takto je nejlépe pozorovatelná).

Sluch je na tom v senzorické paměti o dost lépe – délka uchování sluchového záznamu se u každého jednotlivce výrazně liší, ale její průměrná hodnota je cca 3 sekundy, což má za následek

lepší pamatování všeho slyšeného (tedy alespoň v rámci sensorické paměti).

Dlouhodobá paměť

Dlouhodobá paměť uchovává důležité informace získané během života – mohou být potřebné pro nějakou činnost nebo prostě z nějakého jiného důvodu byly označeny jako důležité. Dlouhodobá paměť se podílí na fungování podvědomí a samotné tvorbě osobnosti.

Odborníci ji dále dělí na sémantickou a epizodickou (možná zbytečně, protože jsou všechny informace uloženy stejným způsobem, ale vzhledem k typu uložených informací to význam má). Sémantická paměť obsahuje informace o světě okolo nás (fakta, významy apod.), epizodická je zaplněna událostmi, které jste prožili, takže víte, co jste dělali včera či před týdnem. Můžeme ji také rozdělovat na přímou (záměrné zapamatování) a nepřímou (získávání dovedností), ale to již ztrácí význam.

Podle Atkinson-Shiffrinova modelu jsou všechny vnější podněty zpracovány našimi smysly a převedeny do sensorické paměti – tam proběhne třídění na podstatné a nepodstatné. Informace vyhodnocené našim podvědomím jako nedůležité, jsou odstraněny, ostatní pokračují do krátkodobé paměti. Tam jsou okamžitě využity a následně zapomenuty nebo jako důležité pokračují dál a jsou uchovány v dlouhodobé paměti, odkud mohou být znovu vyvolány nebo po určité době zapomenuty. Některé teorie tvrdí, že fáze zapomínání je relevantní jen částečně a to především pouze pro jedince s netrénovanou schopností vybavovat si – všechny prožité skutečnosti si prý pamatujeme a je jen otázkou si je vybavit.

Dělení dle rychlosti a obtížnosti zapamatování

U každého jedince převažuje jeden typ této paměti

Názorný typ

Při zapamatování a vybavování se výrazně uplatňují představy.

Slovně-logický typ

Člověk s touto pamětí si lépe pamatuje slova, pojmy, úsudky, jakékoliv myšlenky uložené slovně.

Emocionální typ

Lidé s tímto typem paměti si dobře pamatují citově zabarvené zážitky.

Kódování

Stejně jako se při práci s počítačem ukládají data v různých formátech, tak i náš mozek pracuje s několika formami vkládaných informací. Mozek není stroj (tedy aspoň v klasickém slova smyslu), a proto není možné rozlišit typ informací jednoznačně, ale obvykle se jedná např. o vizuální (obrazové), akustické (zvukové), sémantické (význam informace) atd. – jsou jednoduše dělené dle smyslů, kterými je získáváme, a pokud nedisponujete absolutní pamětí, tak je později vše převáděno pouze na pamatování si významu informace.

Pro učení bývá obvykle akustická forma lepší než vizuální – výjimkou jsou malé děti, které jsou schopny zapamatování přesného obrazu (díky tomu také např. vynikají v pexesu).

Zapomínání

Nejpřijímanější teorií, jak zapomínáme, je vyhasínání nervových spojů. Pokud tedy danou informaci nevyužíváte, je vytěsněna do nevědomí – naopak při jejím častém užívání se nervový spoj stává silnějším a následně si ji rychleji vybavujete.

U návodů na správné učení je často také zmiňována tzv. Ebbinghausova křivka zapomínání – německý psycholog Ebbinghaus totiž zjistil, že nejvíce zapomínáme několik hodin po naučení se dané informace. Podrobně se křivce budeme věnovat v části o metodách pro lepší učení.

Paměťové strategie

Každý by chtěl mít dokonalou paměť, která udrží obrovské množství informací na co nejdelší možnou dobu, ale jen málokomu se podaří tohoto stavu dosáhnout. Existují však různé metody, jak kapacitu vaší paměti zvýšit nebo ji alespoň lépe využít – ty se dají obecně rozdělit na dvě skupiny:

- přirozené (přicházíme na ně sami)
- mechanická paměť (tzv. biflování) – do paměti ukládáme pomocí stálého opakování činnosti
- logická paměť – informace uspořádáme do celků a tak si je pamatujeme (tento způsob je účinnější)
- umělé (vytvořené na základě zkušeností, jak paměť funguje) – o těchto si více řekneme v druhé části článku.

MUDr. Jan Doležal

PYRAMIDY V GÍZE JAKO KOMBINATORICKÝ SYSTÉM

Podle představené hypotézy byly egyptské pyramidy v Gíze postaveny v souladu s modelovým řádem tři a osmi počátků, a jejich struktura je tak nápadně podobná Knize Proměn. Podle hypotézy docházelo ke kombinování osmi triád Cheopsovy pyramidy s osmi triádami pyramidy Menkaurovy, a ke vzniku 64 kombinací ve střední Chefrenově pyramidě. Hlavním smyslem pyramid tak bylo kombinatoricky složit Oko Boha Hóra, podle mytologie v boji rozsekané na šest částí, tedy 64 hexagramů.

Trojice monumentálních staveb v egyptské Gíze (tři hlavní, největší pyramidy Cheopsova, Chefrenova a Menkaurova) je po generace obrovským zdrojem inspirace pro tisíce odborných i laických výzkumníků. Po mnoho staletí se badatelé přou o to, co bylo původním smyslem pyramid, a jaké hlavní tajemství se stoickým klidem střeží proslulá egyptská sfinga.

Klasickým oborem egyptologie, který vychází z pohledu západní vědy, jsou pyramidy považovány především za hrobky faraonů [1], ale v minulosti o jejich původním účelu probíhalo bezpočet sporů – mnohými badateli byly považovány například za sýpky pro skladování obilí, naváděcí majáky pro mimozemské civilizace, nástroje pro vzdálenou komunikaci, či za akumulátory energie a elektrárny. [2]

Na mnoha různých vysvětleních je bezpochyby zrnko pravdy. Podíváme-li se však na trojici pyramid poněkud neobvyklým způsobem, jehož optikou tak dosud snad nikdo neučinil, dostaneme se k poněkud překvapivým závěrům. Podle našich informací při vysvětlení původní funkce a účelu trojice staveb dosud nikdo neaplikoval tzv. *teorii struktury tři a osmi počátků*. K jakým konkrétním zjištěním v tom případě dospějeme?

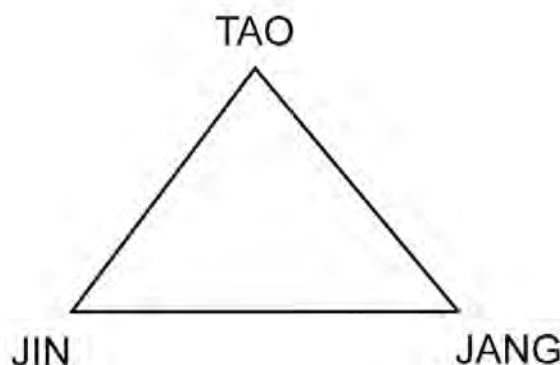
Svět jako trojúhelník

Pro lepší porozumění pyramidám v Gíze je třeba jako klíč použít náhled, jehož základy spočívají ve starověkém čínském myšlení, které však bylo známé již ve starém Egyptě. Čínská, indická či řecká filosofie vycházejí právě z Egypta. Řecký filosof, zakladatel školy mystických čísel, Pýthagorás ze Samu, studoval 25 let právě v této zemi rozprostírající se v severní Africe kolem Nilu. [3]

Nahlížíme-li na starý Egypt a jeho kulturu z úhlu pohledu současné západní vědy, je velmi obtížné této mimořádně vyspělé civilizaci vůbec porozumět. Museli bychom přijmout nejnovější poznatky transpersonální psychologie, moderní kvantové teorie či vynořujícího se holistického paradigmatu, které začaly být diskutovány teprve ve 20. a 21. století. O tomto novém úhlu pohledu na realitu referuje americko-rakouský fyzik Fritjof Capra v knihách *Tao fyziky* či *Bod obratu*. [4] [5]

Podle starověké čínské filosofie jsou veškeré jevy ve vesmíru výsledkem interakce dvou protikladných principů, jež Číňané pojmenovali *yin* a *yang*. [6] *Yang* je princip pozitivní, světlý, aktivní, teplý, suchý, naopak *yin* princip negativní, tmavý, pasivní, chladný, vlhký. Cokoli v našem světě je *yin* nebo *yang*, vládne mezi nimi napětí i harmonie, a veškeré jevy jsou výsledkem interakce těchto dvou protikladných principů. Za tyto dialektické protiklady dále můžeme jmenovat např. muž a žena, excitace a inhibice, expanze a kontrakce.

Mezi těmito dvěma prvky však stojí ještě člen třetí – zatímco *yang* se dá označit za plus a *yin* za minus, potom uprostřed mezi nimi se nachází neutrální prvek, který hraje roli ochránce, vyvažovatele, a pozorovatele hry dvou protikladů. Číňané nazývali tento prvek TAO. Struktura našeho světa by se tak dala zobrazit jako trojúhelník:

Obr. 1 Tříprvková struktura světa. Výzkumník J. W. Park namísto TAO, YIN, YANG používá modernizované pojmy NEUTRO, HOMO a HETERO. Tento dialektický pohled na svět je znám ze starověké Číny, avšak zastávaly ho mnohé jiné starověké civilizace, včetně Indie, Egypta, či židovské kultury.

Je možné najít celou řadu příkladů této trojnosti: například trojice bílkoviny, cukry a tuky, nebo struktura RNA (mRNA, tRNA a rRNA), struktura atomu (elektron, proton a neutron), či rodiny (muž, žena, dítě). Tato tříprvková struktura by se dala označit za strukturu božskou, známou z mnoha náboženství – v hinduismu sestává Bůh z trojice Brahma (tvořitel), Višnu (udržovatel), Šiva (ničitel), v křesťanství je známa trojice Otec, Syn a Duch svatý, v Číně již zmiňovaná trojice tao, yin, yang. Trojjediný Bůh bývá často zpodobňován jako oko uvnitř trojúhelníku.

Všechny tyto starověké filosofické tradice mluví o tom samém pojetí světa, jenom ho popisují jinými pojmy a jinou symbolikou – tento náhled najdeme v indické józe, židovské kabale i čínském taoismu, a samozřejmě i ve filosofii starých Egypťanů. O sjednocení poznatků těchto starověkých pohledů na realitu se současnou vědou usiloval jihokorejský vědec J. W. Park se svou *Teorií tři a osmi počátků*, který pro pojmy TAO, YIN a YANG zavedl modernizované názvosloví NEUTRO (*tao*), HOMO (*yin*) a HETERO (*yang*). [7]

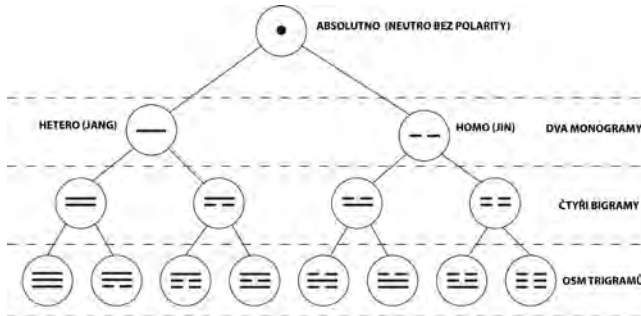
Pro pochopení pyramid i celého egyptského světonázoru je tedy potřeba přijmout myšlenku, že svět je jevištěm dialektické hry dvou protikladných principů. V tom spočívá odlišnost s názorem současné západní vědy, ovládané darwinismem a karteziánsko-newtonovským paradigmatem pocházejícím ze 17. století, podle něhož je svět výsledkem nahodilých procesů či darwinistického přirozeného výběru. Starověké čínské, indické, židovské či egyptské myšlení však na realitu pohlíží jinak. A právě to je klíčem k egyptským pyramidám.

Osm počátků: Nekonečné množství kombinací

Náš složitý svět by ovšem nemohl existovat, kdyby byl postavený výlučně na tak jednoduchém principu, jako jsou tři body uspořádané do trojúhelníku. Pro vesmír je tak vlastní také kombinatorická struktura,

kteřou výzkumník J. W. Park nazývá osmi počátky (8P).

Struktura osmi počátků umožňuje nekonečné množství kombinací, které jsou základem jakýchkoli změn a evolučních procesů. Již zmiňovaná dvojice homo a hetero (*yin a yang*), které by bylo možné znázornit jednoduchou čarou (přerušovaná čára je homo, plná hetero) se v následujícím evolučním kroku dělí na čtyři bigramy (znak složený ze dvou čar) a tyto čtyři bigramy se v dalším kroku štěpí na osm trigramů (znak složený ze tří čar). Proces vzniku osmi trigramů lze znázornit následujícím schématem:

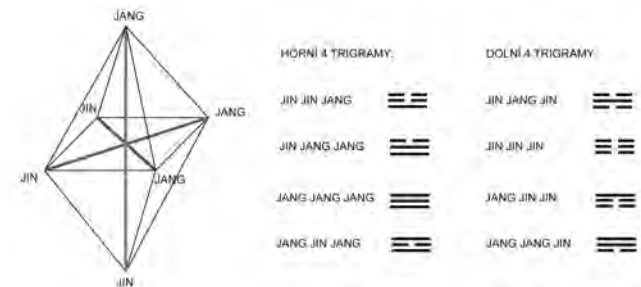
Obr. 2 Vývoj k osmi počátkům (8P). Na první úrovni jsou dvě jednoduché čáry, monogramy, (homo a hetero), které se v druhém kroku štěpí na čtyři bigramy (dvě čáry), a ve třetím kroku na osm trigramů (tři čáry). Při dosažení počtu osmi trigramů se jednotka existence stává harmonickou a stabilní. [8]

Tento evoluční proces lze demonstrovat na příkladu vývoje jednotlivce – vajíčko se po oplození dělí nejprve na **dvě**, poté na **čtyři**, a následně na **osm** částí. Hudební oktáva se skládá z osmi tónů, a podle Newtonova barevného modelu rozlišujeme osm základních barev. [9]

Evoluční proces sleduje postup k osmi trigramům, což lze ukázat na vývoji lidského těla. V okamžiku, kdy organismus v evoluci dosahuje počtu **osmi částí**, stává se harmonickým, stabilním. Lidské tělo sestává z osmi částí (hrudník, břicho, čtyři končetiny, hlava a kostrč, která je zdegenerovaným ohonem a tudíž poslední, osmou částí).

Modelový řád 3P a 8P se objevuje na úrovni atomů, prvků, molekul, rostlin i živočichů. Existuje 8 skupin chemických prvků, podle toho, kolik elektronů se nachází na zevní orbitě.

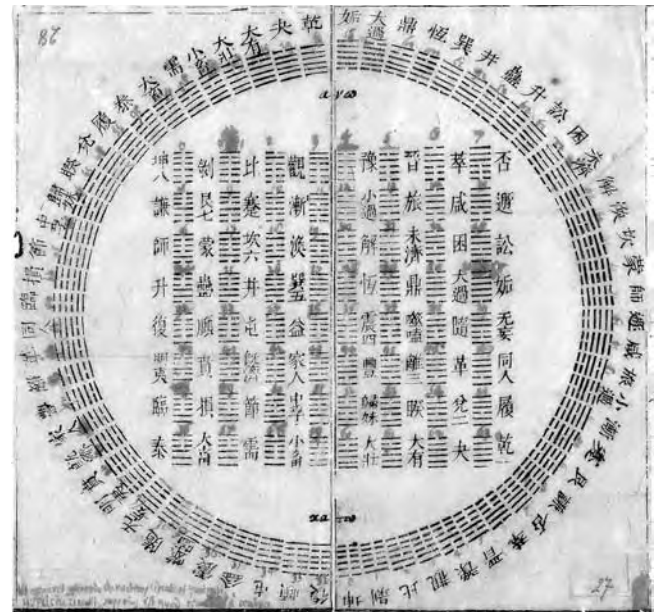
Modelový řád 3P a 8P lze zobrazit geometrickou formou platónského tělesa osmistěnu. Nakreslíme-li si tři osy, které tvoří třírozměrný prostor, osu horizontální (homo), vertikální (hetero) a předozadní (neutro) dostáváme geometrický útvar osmistěnu, kdy tři osy (tři počátky) dělí prostor do osmi sektorů (osm počátků). [10]

Obr. 3 Geometrický model vyjadřující strukturu 3P a 8P – platónské těleso osmistěnu. Tři osy dělí prostor do osmi sektorů, které lze vyjádřit osmi trigramy.

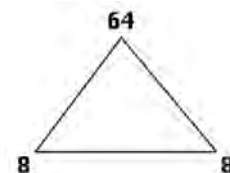
Modelový řád 3Pa 8P lze spatřit ve strukturách, které zodpovídají za kódování genetické informace, tedy jakéhosi „programu“, podle něhož jsou konstruovány živé organismy. Genetický kód ve dvojité šroubovici deoxyribonukleové kyseliny (DNA) je tvořen kombinacemi čtyř molekul – adeninu, thyminu, cytosinu a guaninu (A, T, C, G). Chceme-li stanovit počet možných kombinací 4 značek v tripletu, dostaneme se k číslu 4^3 , tedy 64. Existuje tedy celkem 64 možných kodónů DNA.

Právě v tom lze nalézt překvapivou podobnost s několika tisíc let starou Knihou proměn (I-ting). Také v tomto případě jsou základem dva archetypální prapóly yin a yang, které se ve třech evolučních krocích štěpí na osm trigramů. Následující tabulka ukazuje, že spojením nebes (yang) se zemí (yin), tedy **osmi trigramy (yang)** s druhými **osmi trigramy (yin)** vzniká **64 kombinací, tedy 64 hexagramů**, které tvoří číselný systém Knihy proměn. [11]

Obr. 4 Číselná struktura Knihy proměn. 64 kombinací hexagramů (64 znaků složených ze šesti čar, buď plných yang nebo přerušovaných yin) je vytvořeno kombinováním osmi trigramů (Nebesa, yang) s osmi trigramy (Země, yin). Těchto 64 kombinací představuje evoluční proces, kterým prochází jednotlivec či DNA. (Obr.: Public domain, via Wikimedia Commons) [12]

Knihy Proměn je považována za čínskou záležitost, avšak byla známá již ve starém Egyptě. [13] Podle tohoto pohledu na realitu jsou veškeré procesy v našem světě řízeny kombinacemi osmi trigramů s osmi trigramy, čímž vzniká 64 kombinací hexagramů.

Obr. 5 Dva principy yin (osm trigramů) a yang (osm trigramů) v základně trojúhelníka, a střední prvek neutro jako jeviště či prostor, kde se tato interakce dvou protikladů odehrává, a kde tedy vzniká 8 krát 8, tedy 64 kombinací hexagramů. Za první bod v základně trojúhelníka si můžeme dosadit jeden libovolný zvukový tón oktávy, za druhý bod jiný libovolný tón oktávy. Uprostřed pak sloučením tónů kombinatoricky vzniká 64 tónů, tedy osm oktáv (což je zvukový rozsah pianu.)

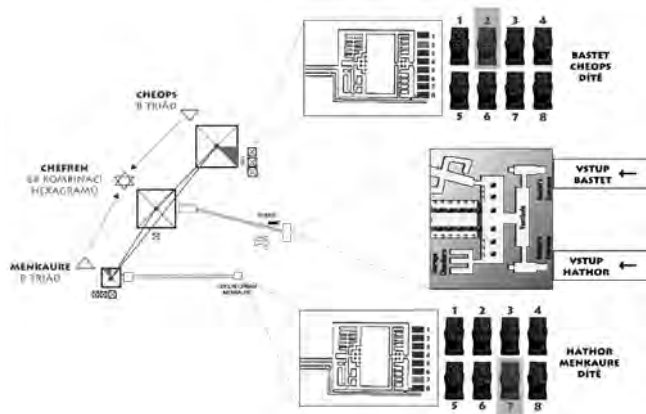
V mystických tradicích světa najdeme několik dokladů o tom, že pradávné kultury braly v úvahu právě strukturu tří a osmi počátků. Ústředním symbolem židovské kabaly je sefirotický strom, který je složen ze tří sefirot nebeských (keter, chochma, bina) a osmi konstrukčních. Za tyto sefiroty lze dosadit i čínské trigramy (dva monogramy yin a yang jako sefiroty chochma a bina, a osm konstrukčních sefirot jako osm čínských trigramů.) V egyptské mytologii pak najdeme solární triádu a Hermopolskou ogdoadu (osmi božstev), složenou ze čtyř dvojic.

Osm počátků na chrámu sv. Víta

Struktura tří a osmi počátků by se dala označit za transkulturní fenomén, který lze nalézt v umění či architektuře po celém světě napříč historickými údobími a civilizacemi. Pro příklad není třeba chodit daleko: na katedrále sv. Víta v Praze vidíme pět malých věžiček (symbolizující pět elementů) a tři velké, tedy celkem osm, což dohromady tvoří princip osmi počátků. Také vitráž nad vchodem svatovítské katedrály představující Stvoření světa je provedená v osmielementární struktuře – v každém okénku vidíme strukturu s pěti funkčními a třemi řídicími elementy, a každý prvek se vyznačuje svou vlastní vnitřní osmiprvkovou strukturou, což společně vytváří celkem 64 elementů. [14] Jiný příklad lze nalézt v katedrále v Lausanne, na rozetě ze 12. století, symbolizující Stvoření světa, která je rovněž tvořena 64 prvky. [15]

Klíčem je kombinatorika

Novým poznatkem pak je, že právě tak trojice egyptských pyramid v Gíze odpovídá modelovému řádu tří a osmi počátků, a šlo v nich především o kombinatoriku a vznik 64 kombinací. Celý komplex staveb v Gíze, na nějž je třeba nahlížet jako na jeden celek (a nikoli jako na tři osamocené a izolované stavby) tak lze zpodobnit následující ilustraci:

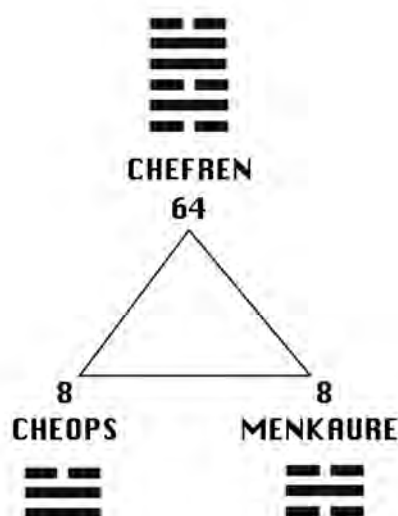
Obr. 6 Komplex pyramid v egyptské Gíze. Nejsou uspořádány v přímce, ale v trojúhelníku – u střední Chephrenovy pyramidě vidíme odchylku od přímé linie, která činí přibližně 6 stupňů. V kontextu jiných staveb tohoto druhu jsou pyramidy v Gíze jedinečné, vyznačují se unikátní konstrukcí, kterou jinde nenajdeme – krajní pyramidy Cheopsova a Menkaurova nejsou čtyřstěny, ale kvůli prolomení stran se jedná o osmistěny. Egypťané tedy zvolili jeden trojúhelník Cheopsovy pyramidy, a druhý trojúhelník pyramidy Menkaurovy (zde jako příklad zvolen Cheops: 2 a Menkaure: 7)

Trojice pyramid není uspořádána do přesné úhlopříčné linie ve směru od jihozápadu k severovýchodu,

ale najdeme zde mírnou odchylku – střední Chephrenova pyramida stojí mírně mimo tuto linii – odchylka činí přibližně 6 stupňů. [16] Tři pyramidy tak nejsou uspořádané v přímce, ale v **trojúhelníku**.

Pyramidy přitom nejsou jednoduché čtyřstěny, jak by se mohlo zdát na první pohled. Pyramidy Cheopsova a Menkaurova jsou zkonstruované s mírným prolomením stran. Každá ze čtyř stran těchto pyramid je ve středové ose mírně prolomena dovnitř [17], což počet stran zdvojnásobuje. Tyto stavby tak nejsou jednoduché čtyřstěny, ale osmistěny. Pouze střední Chephrenova pyramida má jednodušší strukturu, je jednoduchým čtyřstěnem. [18]

Dva komplikovanější osmistěny tedy stojí v základně trojúhelníka, a jednoduchý čtyřstěn na jeho vrcholku, jak vidíme na obr. 7:

Obr. 7 Dva osmistěny Cheops a Menkaure – Cheops dodává první trigram, Menkaure druhý trigram, a v Chephrenovi se oba trigramy spojují do hexagramu (šesti čar), tedy do 64 kombinací hexagramů.

V souladu s modelovým řádem tří a osmi počátků tedy podle naší hypotézy docházelo ke kombinacím těchto dvou osmiček v základně trojúhelníka, a prostřední Chephrenova pyramida jako střední prvek je spojovatelem a jeví se kombinátorické hry dvou protikladů. Zde se oba protiklady střetávají a slučují dohromady. Naší hypotézou je, že docházelo ke kombinování osmi triád Cheopsovy pyramidy s osmi triádami pyramidy Menkaurovy, a ke vzniku 64 kombinací hexagramů ve středním prvku, pyramidě Chephrenově.

Co se však konkrétně kombinovalo s čím? Za oněch osm triád můžeme dosadit například frekvence zvuku či světla. Tedy například osm základních tónů v hudební oktávě, nebo osm základních barev podle Newtonova barevného modelu. [19] Ve střední Chephrenově pyramidě pak vznikalo 64 kombinací sloučením těchto dvou frekvencí z obou krajních pyramid. Názorně to ukazuje flash aplikace, dostupná na webu <http://giza64.euweb.cz>, kde je v interaktivní formě demonstrováno kombinování dvou frekvencí a vznik 64 kombinací tónů či barev. [20]

Egyptané tedy zvolili libovolnou první triádu z osmi pyramidy Menkaurovy, a druhou triádu pyramidy Cheopsovy. Výsledkem byla jedna ze 64 kombinací – tedy například jedna hudební nota ze čtyřiašedesáti, které jsou uspořádány do osmi oktáv, nebo jedna ze 64 barevných kombinací.

Jaké archeologické nálezy tomu nasvědčují?

Skutečnosti, že v systému pyramid vznikalo ve střední Chefrenově pyramidě 64 kombinací hexagramů, nasvědčují tyto archeologické nálezy:

- Součástí každé ze tří pyramid je tzv. **údolní chrám**, k němuž od pyramidy vede několik set metrů dlouhá cesta. V případě údolního chrámu náležejícího k osmistěnné pyramidě Menkaurově logicky najdeme na jeho vstupu osm komor – čtyři nalevo od vstupu, čtyři napravo. V roce 1908 našel archeolog George Reisner v Údolním chrámu pyramidy Menkaurovy osm triadických soch. Každá triadická socha sestává z faraona Menkaura, Bohyně Hathor a dítěte, které symbolizuje jednu z provincií Horního Egypta. Badatel Jea Wood uvádí hypotézu, že těchto osm triadických soch patřilo právě do oněch osmi komor u vstupu do Údolního chrámu. [21]
- Bylo by logické, kdyby osm triadických soch a osm komor na vstupu bylo nalezeno také v Údolním chrámu náležejícím k druhému osmistěnné, Cheopsové pyramidě. Tuto trojici by pak měl tvořit faraon Cheops, bohyně Bastet a dítě, symbolizující provincii Dolního Egypta (srovnejme: u pyramidy Menkaurovy šlo o trojici faraon Menkaure, bohyně Hathor a dítě jako provincie Horního Egypta). Údolní chrám Cheopsovy pyramidy v severovýchodní části komplexu však již neexistuje, zmizel pod městskou zástavbou, a z původních triadických soch bylo nalezeno pouze torzo bohyně Bastet. Pozice její pravé ruky však naznačuje, že patřila do stejné skupiny soch jako v případě Menkaura. [22] Pokud by se podařilo zjistit, zda měl Údolní chrám Cheopse na vstupu také osm komor, nasvědčovalo by to této hypotéze. V tom se objevuje pole pro další výzkum a prostor pro uplatnění moderních zobrazovacích metod, které by tuto osmiprvkovou strukturu – v současnosti skrytou pod městskou zástavbou – mohly odhalit.
- V údolním chrámu ke střední Chefrenově pyramidě vidíme **dva vstupy** pro dvě bohyně Hathor a Bastet, které jsou zpodobněné právě na oněch osmi triadických sochách, náležejících k pyramidě Menkaurově a Cheopsové (dohromady tedy šlo o 8 plus 8, tedy 16 triadických soch). Právě dvojice vstupů pro bohyně Hathor a Bastet naznačuje, že v Chefrenově pyramidě docházelo ke spojování dvou trojic z obou krajních pyramid, a k jejich složení do hexagramu.
- Faraon Chefren je spojen se symbolikou sjednotitele království Horního a Dolního Egypta. [23] Z logických důvodů, protože na oněch osmi triadických sochách je vyobrazené dítě, symbolizující v případě Menkaura provincie Horního Egypta, a v případě Cheopse Dolního Egypta. Faraon Chefren je tedy sjednotitelem zemí Horního a Dolního Egypta, tedy obou triád z krajních pyramid do hexagramu.

Obr. 8 Na této soše je zpodobněn sedící faraon Khafre (Chefren), který je asociován se symbolikou sjednotitele zemí Horního a Dolního Egypta, čemuž odpovídá také jeho centrální pozice v systému pyramid (spojovatel Cheopse a Menkaura). Na jeho zádech sedí Bůh Horus v podobě sokola (jeho oko bylo podle mýtu v boji rozsekáno na šest částí), který se svými rozevřenými křídly chrání faraonovu krční páteř. Toto gesto ochrany poukazuje na blízkost spojení faraona Khafreho s Bohem Hórem, a zároveň je vyjádřením sjednocující funkce faraona.

(Obr.: Djehouty, CC BY-SA 4.0, via Wikimedia Commons)

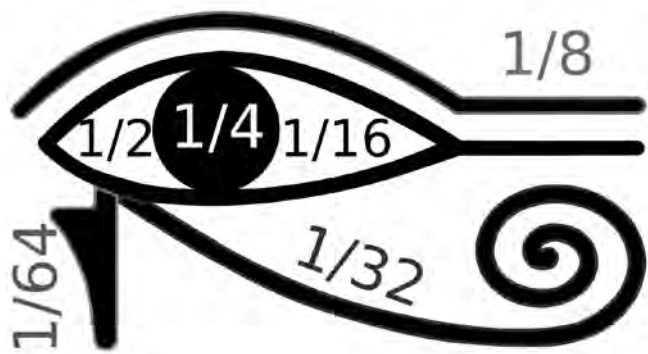
Smysl pyramid: kombinatoricky složit Oko Boha Hóra

Televizní dokumentární film španělské televize Okem Boha Hora (El Ojo de Horus) popisuje působení jiné egyptské pyramidy, Džóserovy, na frekvence čaker. [24] Podle tohoto snímku dvojice adeptů mystické školy Hórova oka (vždy muž a žena) meditovala vždy v jedné ze čtyř místností podzemí Džóserovy pyramidy, kde na ně působily různé frekvence tónů (tón MI v místnosti na západě, FA na východě, SOL na severu, LA na jihu, a pátá nejvyšší frekvence). Podle tohoto snímku tak i v Džóserově pyramidě šlo o frekvence působení na čakry a o kombinatoriku, což je i výchozí hypotézou pro trojici pyramid v Gíze.

Zde systém pyramid vytvářel 64 kombinací, za něž si můžeme dosadit kombinace frekvencí, ať už zvukových, či barevných – názorně viz zmíněné flash aplikace GIZA.SWF a GIZA64.SWF, dostupné na webu <http://giza64.euweb.cz/>

Klíčovým mýtem pyramid je příběh o Bohu Hórovi, který přišel v boji se zlým strýcem Sethem o jedno oko, a to druhé bylo rozsekáno na šest částí – tedy, obrazně řečeno, rozděleno na hexagram. Bůh Thoth, který je v egyptské tradici známý také jako Hermes Trismegistos, mu sdělil, že zná způsob, jak jeho rozdělené oko složit dohromady. [25]

Pyramidy tak vytvářely 64 kombinací, a jejich cílem tak bylo obrazně řečeno „složit oko Boha Hóra“ a obnovit původní jednotu, tedy dostat se až k „vrcholku pyramidy“ a hlavnímu cíli, kterým podle Egyptanů byla nirvána. Pyramida vytvářela 64 kombinací frekvencí, a tedy 64 stupňů na cestě ke splnutí s Bohem.

Obr. 9 Oko Boha Hóra, které podle egyptského mýtu bylo v boji rozsekáno na šest částí, tedy 64 hexagramů. V šesti krocích vzniká rozvětvením (bifurkací) celkem 64 částí, v posloupnosti 6 kroků: 2 – 4 – 8 – 16 – 32 – 64.

(Obr.: Kompak; Derivative work: Benoît Stella; Vectorization: Ignacio Icke, CC BY-SA 3.0, via Wikimedia Commons)

Praktické důsledky: Dívat se do budoucnosti?

Ukáže-li se tato hypotéza o vzniku 64 kombinací ve střední Chefrenově pyramidě jako pravdivá, pak máme co do činění s technologií zcela jiného druhu než cokoli, co poznala současná západní civilizace.

Moderní fyzikální výzkum švýcarského fyzika Nassima Harameina hovoří o tom, že základní jednotkou reality je tzv. Harameinův bod (ve starověkých tradicích tantry známý také jako Květ života), který se projevuje právě v 64 kombinacích. [26] Dokážeme si představit, co všechno by s takovým systémem, v němž máme přístup ke kombinatorickému základu reality, bylo možné? Kniha *Proměn* byla používána mimo jiné pro předpovídání budoucnosti, bylo by tedy se systémem pyramid možné nahlížet na budoucí jevy? Zodpovězení těchto otázek je věcí dalšího fyzikálního výzkumu. V každém případě se ukazuje, že staří Egyptané byli v pochopení reality značný kus cesty vpředu, a nahlíželi na svět způsobem, k němuž západní věda teprve pomalu dospívá po nedávných objevech Einsteinovy teorie relativity a kvantové teorii ve dvacátém a jednadvacátém století. Klíčová otázka pro další výzkum této fascinující starověké civilizace proto zní: jaká další tajemství pyramid střeží stoicky klidná sfinga v egyptské Gize?

Ohlasy k tématu prosím pošlete na e-mail autora: [michalcerny.media\(at\)seznam.cz](mailto:michalcerny.media(at)seznam.cz) (Vítána je především archeologická pomoc, která by mohla přispět k ověření představené hypotézy.)

Michal Černý

Literatura:

- [1] *Encyclopaedia Britannica*
Dostupné on-line: <https://www.britannica.com/question/Whats-inside-the-pyramids-of-Giza>
- [2] Boulter, Carmen: *The Pyramid Code: High level technology*. 2009 (TV dokumentární série)
- [3] Clarková, Rosemary: *Posvátná tradice ve starém Egyptě* (str. 111); VOLVOX GLOBATOR, Praha 2016
- [4] Capra, Fritjof: *Tao fyziky. Paralely mezi moderní fyzikou a východní mystikou*. DharmaGaia, Maťa, Praha 2003
- [5] Capra, Fritjof: *Bod obratu. Věda, společnost a nová kultura*. DharmaGaia, Praha 2002
- [6] Král, Oldřich: *Čínská filosofie. Pohled z dějin*. Nakladatelství Maxima, Lásenice 164, 2005
- [7] Kap. *Filosofické a přírodovědné základy čínské medicíny* (str. 13-110) In: Růžička, Radomír: *Mikrosystémy akupunktury z hlediska současného poznání*. Nakl. Poznání, Olomouc 2002
- [8] Král, Oldřich: *I-ting*. (str. 36 – Geneze osmi trigramů) Nakladatelství Maxima, Praha 1995
- [9] Newton, Isaac: *A New Theory about Light and Colors*, 1672
Pozn.: Isaac Newton rozlišoval sedm základních barev ve světelném spektru (tři základní, tři odvozené, plus bílá.) Podle čínské filosofie však schází ještě černá – ona osmička barev je složena ze dvou rodičů (yin a yang, černá a bílá), a tři synů a tři dcer (trojice barev základních a trojice odvozených).
- [10] Platón: *Timaios a Kritias*. Jan Laichter, Praha 1919
- [11] Wilhelm, Richard: *I-ting: Kniha proměn – text a rozšiřující materiály*, Portál, Praha 2003.
- [12] Perkins, Franklin: *Leibniz and China: A Commerce of Light*. Cambridge UP, Cambridge, 2004.

- [13] White, Douglas A.: *The Senet Tarot of Ancient Egypt* (str. 158), 2011
Dostupné on-line: http://bentylightgarden.com/Senet_Tarot_I_151016.pdf
- [14] Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha (oficiální webové stránky)
Dostupné on-line: <https://www.katedralasvatehovita.cz/cs/historie-a-dedictvi/informace-okaplich-a-svatych/zapadni-portal>
- [15] Ribordy, Léonard: *Božská proporce v geometrii a v číslech*. (str. 194) VOLVOX GLOBATOR, Praha 2017
- [16] Petrie, William Matthew Flinders: *The Pyramids and Temples of Gizeh*. Field & Tuer, Simpkin, Marshall & Cp., Hamilton, Adams & Co., London, Scribner & Welford, New York, first edition (1883), (URL 01) – PDF (New and revised edition, 1883, partly abridged (URL 02)
URL 01
<https://archive.org/details/cu31924012038927/>
URL 02
http://www.gizapyramids.org/pdf_library/petrie_gizeh.pdf
- [17] Kato, Akio: *The concavity of the Great Pyramid Can Be Derived from Inward Sloping Courses Needed for the Stability*. In: *Archeological Discovery*, Vol. 11 No. 2, April 2023
Dostupné on-line: https://www.scirp.org/pdf/ad_2023022716051094.pdf
- [18] Kato, Akio: *The concavity of the Great Pyramid Can Be Derived from Inward Sloping Courses Needed for the Stability*. In: *Archeological Discovery*, Vol. 11 No. 2, April 2023
Dostupné on-line: https://www.scirp.org/pdf/ad_2023022716051094.pdf
Pozn.: Teprve nedávný výzkum [17] ukázal, že osmistěny jsou všechny tři pyramidy. Cheopsova a Menkaurova pyramida jsou prolomeny stejným způsobem, zatímco Chefrenova o poznání méně výrazněji. Přesnější je tedy říkat, že Chefrenova pyramida se ze všech tří pyramid nejvíce blíží tvaru jednoduchého čtyřstěnu.
- [19] Newton, Isaac: *A New Theory about Light and Colors*, 1672
- [20] viz <http://giza64.euweb.cz>
Pozn.: Autorské dílo „Tajemství sfingy: Pyramidy jako kombinatorický systém“ je právně chráněno certifikátem o uložení autorských děl, vydaným v Praze dne 19. 7. 2023 advokátní kanceláří art-patent, www.artpatent.eu
Pozn.: Aplikace GIZA.SWF a GIZA64.SWF jsou na tomto webu uloženy ve flash formátu SWF. Společnost Adobe ukončila podporu Flash playeru, proto je možné program přehrát v bezplatné náhradě, nástroji RUFFLE: <https://ruffle.rs/#downloads>
- [21] Wood, Jea, 1974, cit.: „Wood suggests there were eight triads, one for each in the eight portico chapels at the temples entrance.“ In: *Königtum, Staat und Gesellschaft früher Hochkulturen*. Harrasowitz Verlag, 2011
Dostupné on-line: <http://giza.fas.harvard.edu/pubdocs/1012/full/>
- [22] Stockfisch, Dagmar: *Untersuchungen zum Totenkult des ägyptischen Königs im Alten Reich*. Kovač, Hamburg 1994
Cit.: „The position of her right arm suggests that the bust once belonged to a statue group similar to the well known triad of Mycerinus.“
- [23] Davies, Penelope J. E.: *Janson s history of art: western tradition, 7th ed.* Pearson, 2007
Cit.: „Khafre enthroned: The god Horus, depicted as a falcon, protects the backside of Khafre’s head with his wings, another reference to the united Egypt.“
- [24] Okem Boha Hóra (El Ojo de Horus), TV dokumentární seriál, 2000
Dostupné on-line: <https://www.youtube.com/watch?v=GYwfpAVSowU>
- [25] Pinch, Geraldine: *Egyptian Mythology: A Guide to the Gods, Goddesses and Traditions of Ancient Egypt*. Oxford University Press, 2002
- [26] Haramain, Nassim: *The Harmonic Sphere Flux Resonator. A New Cycle Begins*. Chrysthollen Research Foundation, 1997
Dostupné on-line: <https://sunshinelighthouse.files.wordpress.com/2013/03/the-harmonic-sphere-flux-resonator.pdf>

ELEKTROSMOG LIDEM POŠKOZUJE IMUNITU

Česká psychoenergetická společnost (ČEPES) vřdycy usilovala o zdraví. Proto se zabývala jak léčením, tak i prevencí – zjišťování škodlivých vlivů z okolí, hlavně z podloží. Poslední desítky let však závažně přibývá i množství technických vlivů, v podobě vyzařovaných elektromagnetických polí. A pod těmito trvalými vlivy již není dost dobře možné zůstat 100% zdrav, proto nezbyvá, než v rámci péče o své zdraví, zařadit do povědomí i vliv okolních vysílačů, drátů vysokého napětí, silových kabelů pod ulici, transformátorů, ale i rozvody v domě a bytě, a domácí zdroje. Postupně bych se rád věnoval této osvětě i v podobě přednášek pro ČEPES, aby mohlo být pochopeno, čeho se obávat, co nás může ohrožovat a jakým způsobem. Tentokrát se zaměříme na některé vlivy vysokofrekvenčních signálů z okolí a z domácí WIFI.

Celé roky přibývá závažných studií, které znovu a znovu v zahraničí potvrzují škodlivost umělých elektromagnetických polí na zdraví. Těmito umělými elektromagnetickými poli máme na mysli vyzařování okolních vysílačů, domácích WIFI sítí, ale také působení především vnějších silových kabelů pod ulicemi, na konzolách domů, nebo vedení vysokého napětí, přičemž silné proudy vytvářejí nezdravé elektromagnetické pole. Jeho magnetická složka snadno proniká i skrze zdi a jakýkoli materiál. Ano máme zde zákonné ochranné limity, ale ty jsou přehnaně benevolentní a chrání nás až před takovými hodnotami (vysokofrekvenčních polí), že by se již měřitelně zahřívál náš organismus a tkáň, ale to je již princip mikrovlnky! Přitom nám nevratně škodí již mnohem nižší hodnoty a to je od roku 2000 ignorováno. Státní zdravotní ústav trvale popírá všechny ostatní, tedy netepečné vlivy.

Podívejme se proto na další studii, dostupnou na internetu, která potvrzuje vliv delších expozic vysokofrekvenčních datových signálů na náš imunitní systém.

Studie sledující vliv EMP na imunitní systém u myši

Abstrakt:

Studie na myších ukázaly, že environmentální elektromagnetické vlny mají tendenci k potlačení imunitního systému myši s účinností podobnou NSAID. Již dříve jsme popsali, jak lidský vitamin D receptor (VDR) a jeho ligandu, 1,25 - dihydroxyvitamin D (1,25-D), jsou spojeny s mnoha chronickými zánětlivými a autoimunitními onemocněními. Ukázali jsme, jak olmesartan, lék aplikovaný při mírné hypertenzi, působí jako vysoce afinitní částečný agonista (strojový překlad) pro VDR, a zdá se, že reverzní aktivity nemoci vyplývají z VDR dysfunkcí. Zde jsme uváděli, že strukturní nestability aktivovaného VDR zřejmě při pozorování chování vodíkové vazby s molekulární dynamikou, ukazují, že VDR dráha vykazuje citlivost na elektrosmog. Dále, upozorňujeme, že charakteristické módy nestability spočívají v mikrovlnném frekvenčním rozsahu, který je v současné době využíván mobily a Wi-Fi komunikačními signály. Případ „řada 64“ a výsledky zaznamenané u pacientů s následným použitím ochranných čepic (ze stínící textilie, která má vetkaný rastr kovového vlákna, tedy mřížku), která chrání mozek a mozkový kmen před mikrovlnným elektrosmogem, přineslo 90 % hlášení „konečné“ nebo „silné“ změny v jejich příznacích onemocnění. To je mnohem vyšší efekt, než 3-5 % lidí uváděných pro elektromagnetické přecitlivělosti ve zdravé populaci, a prohlašujeme, že účinná změna životního prostředí při změně modula-

ce elektrosmogu vstříc imunitě, může být brzy nezbytná pro úspěšné terapie autoimunitních onemocnění.

Vyjádření NASA

„Elektrosmog“ je název zamoření našeho prostředí zbytkovými – nadbytečnými elektromagnetickými vlnami kolem nás.

„Při sledování televize, nejsou přítomny jenom viditelné světelné vlny z obrazovky, ale i rádiové vlny, které přenášejí data z blízké stanice, a mikrovlny nesoucí mobilní hovory a textové zprávy a vlny od vašeho souseda Wi-Fi. Je to tedy celý chaos vln z celého spektra, procházející tvůj pokoj právě teď.“

Každým rokem se množství rádiových signálů a jejich povaha (pulzní) a mikrovlnného záření, stejného jako v mikrovlnné troubě „mikrovlnné trouby obsažené v tomto elektrosmogu“ zvyšuje. Nicméně, výzkum, zda by mohly interagovat s lidskou biologií, a jak by přesně mohly interagovat, je oblast zahalena žargonem a složitostí jednotlivých technologií.

Jediný známý přirozený zdroj mikrovlnného elektromagnetického záření je zanedbatelně slabé kosmické záření z kosmu, ačkoli významné zdroje zemního záření existují při nižších rádiových frekvencích v důsledku atmosférických jevů, jako jsou polární záře a bouřky. Až do roku 1950, elektrosmog frekvenčně zůstal mimo mikrovlnnou oblast, ale od roku 1960 televizní stanice začaly vysílat ve vysokofrekvenčním spektru - oblasti mikrovlnných přenosů. Technologie mobilních telefonů se objevila během roku 1980; Wi-Fi v průběhu roku 1990. Oba intenzivně používají mikrovlnná kmitočtová pásma. To vše přesahuje výrazně expozice člověka do roku 1950.

Všeobecně se má za to, že vystavení rádiovým vlnám nízkenergetických hladin neprodukuje žádné známky zranění (NASA nepřipouští netermické vlivy.) Nicméně, nízkourovňové expozice ionizujícího záření, například expozice způsobené havárií jaderné energie skutečně působí na lidskou biologií. Může trvat celé roky, než se příznaky z akumulované expozice projeví.

Ionizující X-paprsky a neionizující mikrovlnné záření jsou formy elektromagnetického záření. Energie v rentgenovém záření je však mnohem vyšší, obvykle nad tisíc elektronvoltů (1 keV), zatímco energie v každém mikrovlnném fotonu je obvykle jen několik mikro-elektronvoltů (μeV) [1].

Primární účinek nízké dávky ionizujícího záření (od radonu a rentgenových paprsků) je potlačení imunitní obrany našeho těla [2 , 3], což často není zřejmé, dokud tělo nedokáže překonat akutní zdravotní problém. Vznikající studie „Použití vystavení radonu pro zmírnění symptomů revmatoidní artritidy u lidí“, [4] popisuje zajímavé využití imunosupresivních vlastností záření.

I při nízké hladině neionizujícího elektromagnetického záření, našli vědci (Lushnikov [5]) potlačenou imunitní reakci u myši. Následně Gapeev (aka Gapeyev) [6 , 7] ukázal, že účinek na myších s nízkou intenzitou neionizujících elektromagnetických vln byl přibližně ekvivalentní účinku NSAID diclofenac. V poslední době byla některá potlačení zánětu hlášena u ještěrek, které byly vystaveny pulznímu DECT záření, simulující bezšňůrové telefony, používané v mnoha domácnostech [8].

Bílkoviny jsou neustále v pohybu, reagují na elektromagnetické vlnění

Již dříve jsme uvedli [9 - 13], že léčivo olmesartan mohlo být přeměrováno vyrábět imunostimulaci u pacientů s autoimunitním onemocněním. Během tohoto

výzkumu jsme použili vznikající oblasti molekulární dynamiky (MD) a analyzovali činnost jak olmesartanu drog, tak nativní ligand, 1,25 - dihydroxyvitamin D (1,25-D) na VDR [14]. Molekulární dynamika je výpočetně náročná, protože interakce mezi každým atomem ve VDR proteinu, jeho aktivace ligandem, a okolní vody se vypočítávají postupně jako funkce času. Zjistili jsme, že výměna vodíkové vazby ve VDR vykazovala strukturální rezonance při frekvencích, které se obvykle nacházejí v moderním elektrosmogu.

Turton a kol. [15] v Nature Communications 2013 používá MD ke studiu interakce mezi lysozymem a jeho ligandem triacetylchitotriose při mnohem vyšších frekvencích, než představuje dnešní typický elektrosmog. Byli pak schopni potvrdit, že lysozym komplex byl skutečně snížen pomocí femtosekundové optické Kerr Effect spektroskopie. Došli k závěru, že lysozym komplex byl mírně nestabilní, a neionizující terahertzové elektromagnetické záření může podpořit „správnou biologickou funkci.“

Použili jsme software MD k vytvoření videa, které nám umožnilo snadno vizualizovat relativní pohyb každého atomu ve VDR v závislosti na čase. Výstup MD obsahuje velmi velký počet dílčích kombinací proteinu a ligandu, které mohou být zobrazeny jako rámy filmového záznamu. To umožňuje studovat relativní pohyby každého atomu v interakci. Dva snímky z filmu molekuly VDR aktivované olmesartanem, jsou znázorněny na obr. 1 (film je k dispozici jako „olmesartan.MP4“ v souboru „doplňující informace“ viz odkaz dole). Tyto rámy, které jsou odděleny časovým intervalem 900 femtosekund, ukazují VDR spirálovou „páteř“ a pozici několika klíčových atomů. Kruhová oblast označena jako „B“, upozorňuje na karboxylovou skupinu glutaminu v pozici GLU420 v PNR: 1DB1, model krystalová struktura VDR [14].

Obr. 1

Rámy 131 a 155 z filmu ukazují aktivaci VDR od olmesartanu, při použití GROMACS pro emulaci molekulární dynamiky. Většina z aminokyselinových zbytků 239, tvořící PNR: 1DB1 VDR jsou uvedeny v šroubovicové reprezentaci, s atomy.

Jak Elektrosmog interaguje s lidským metabolismem

Není potřeba jít do detailů jak rozumět působení elektrosmogu na lidské proteiny. Stačí si všimnout, že na obr. 1, se dvěma atomy kyslíku karboxylové skupiny na „B“ se otočil o 90 ° v době mezi dvěma rámy. Přestože všechny atomy VDR jsou neustále v pohybu, tyto dva kyslíky jsou klíčem, protože se podílejí na vytváření vodíkových vazeb s DRIP205 koaktivátoru. Je-li VDR neaktivován, karboxylová skupina se váže s lysinem na její levé straně (LYS264) a nelze umístit koaktivátor, jestliže zajišťuje („musí být pro“) správnou transkripci genu. Aktivace nutí tyto zbytky od sebe, takže se mohou vázat s koaktivátorem. Tvar celé molekuly VDR se mění tak, jak je aktivován lékem.

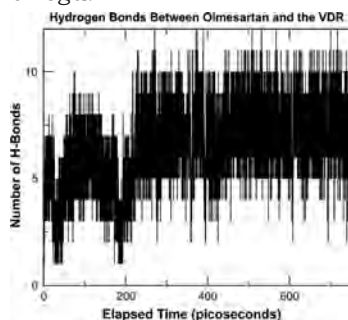
Vždy, když je přítomno elektromagnetické pole, působí Lorentzova síla [18] na každý nabitý atom v pohybu, jako jsou například pohybující se atomy kyslíku - sílu, která by mohla buď zvýšit nebo bránit řádnému akti-

vaci molekuly VDR. Aktivace pomáhá, nebo zablokování závisí na obsahu frekvence molekulárních interakcí, a to vlivem dopadajících elektromagnetických vln?

Proč lidé trpí okamžitými příznaky, pokud jsou vystaveni elektrosmogu? Připomeňme si časový interval mezi dvěma rámy na obr. 1 - 900 femtosekund - odpovídající vlnové frekvence u 1 terahertz (THz). Velmi málo jsou vlny oscilující na tomto kmitočtu schopny dosáhnout molekuly lidského těla, a žádná z nich není v současné době (nepoužívají se tak vysoké frekvence) v elektrosmogu. V důsledku toho, elektrosmog pravděpodobně má primární vliv na pohyby jednotlivých atomů.

Avšak alespoň v případě aktivace VDR, velikost molekuly, mění tvar s charakteristickými kmitočty jež se nacházejí v dnešním elektrosmogu. Skupiny stovek atomů, které tvoří šroubovicovou „páteř“ VDR se posunou spolu při nižších frekvencích, přítomných v elektrosmogu.

Počet vodíkových vazeb vytvořených mezi olmesartanem a VDR v průběhu času ukazuje po mnoho období okrajově stabilní aktivaci, jak je možno vidět na obr. 2. I přes počáteční 170 ps (pikosekund) sinusové nestability, počet vodíkových vazeb navazuje na stabilní rozsah během 300 ps v olmesartanu a vytvoří vazebnou kapsu. Nicméně, i v této „stabilní“ oblasti nad 300 ps jsou značné výkyvy, se zřetelným sklonem ke kmitům, které mají stejnou charakteristiku jako ve 170 ps období. FFT údaje 2 potvrzují, že vrchol primární odpovědi je na frekvenci právě pod 6 GHz (což odpovídá intervalu 170 ps). WiFi routery pracují v tomto kmitočtovém pásmu, a tyto směrovače již tvoří významnou část vnitřního elektrosmogu.

Obr. 2

Graf (od g_hbond softwaru GROMACS) okamžitého množství vodíkových vazeb vytvořených mezi olmesartanem a VDR vzorky každých 37,5 femtosekund během první 750 ps aktivace VDR

VDR je ještě citlivější, když se váže s jeho přirozeným ligandem

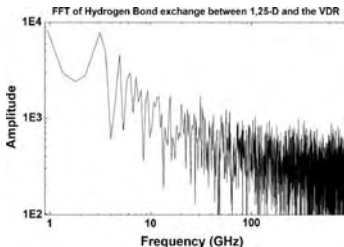
Primární přirozený ligand pro VDR je 1,25 dihydroxyvitamin D, ligand s méně atomy kyslíku více než olmesartanu. Počet vodíkových vazeb pro tuto 1,25-D a VDR kombinaci je tedy nižší. V důsledku toho je VDR „páteř“ méně tuhá, než když se používá jako olmesartan ligand. Obrázek 3 ukazuje při 2250 ps aktivity třikrát delší časový rámec, než jak je znázorněno na obr. 2.

Obr. 3

Graf (od *g_hbond* softwaru GROMACS) okamžitého množství vodíkových vazeb vytvořených mezi 1,25-D a VDR vzorky každých 37,5 femtosekund během první 2250 ps aktivace VDR.

Způsoby funkční rezonance v přírodním ligandu/VDR kombinace jsou pomalejší, a FFT (viz obr. 4) potvrzují několik vrcholů vodíkové vazby v 3, 5 a 6 GHz, frekvenční pásma v blízkosti, kde se typicky nacházejí v elektrosmogu záření z Wi-Fi a 4G LTE mobilních komunikačních zařízení.

Obr. 4

Rychlá Fourierova transformace dat vodíkové vazby z obr. 2.

Elektromagnetické vlny v elektrosmogu vyvíjejí dostatečnou sílu, aby vznikl vliv na biologickou funkci (Elektrosmog ovlivňuje biologické funkce)

Síla působící na pohybující se náboj podle elektromagnetické vlny je závislá na frekvenci vlny a amplitudě vlny [18]. V environmentálním elektrosmogu je amplituda nekontrolovatelně (velmi divoce) proměnlivá a u amplitudy lze snadno překročit -16 dBm^3 (1 V/m na 1 GHz), když se nachází v blízkosti přístupové body (BTS) mobilních telefonů, mobilních operátorů a Wi-Fi přístupové body (a routery a repeatery, opakovače).

Existuje mnoho studií, které dokumentují biologické účinky při těchto vyšších úrovních, a 2012 „BioInitiative“ shoda [19] shromáždila a shrnula mnoho z nich. Nicméně, velmi málo studií se snažilo definovat nejnižší úroveň, na které mohou začít mít elektromagnetické vlny vliv na biologii. Bise [20] popsal v roce 1978, že lidská EEG byla změněna vlnovými amplitudami tak nízkými, jako je -100 dBm , a s -60 dBm udává více subjektů bezprostřední čelní bolesti hlavy. Je smutné, že tyto hodnoty jsou možné replikovat v roce 2016 bez použití Faradayovy klece, protože základní hodnoty elektrosmogu v našich městech zřídka klesnou pod -50 dBm (100.000 krát silnější než -100 dBm signálům použitým (tehdy za) Bise).

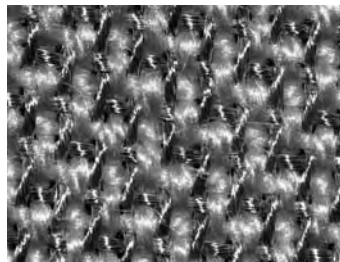
Při zkoumání zprávy Gapeev [21], vyplynulo, že v blízkém poli zóny antény zdálo biologicky aktivní (byla zjištěna aktivita vyšší než vzdáleného pole zóny, u které jsme obdrželi zprávy, že 27.12 MHz signály z našeho blízkém pole (kapacitní vlna) antény, podobné v designu na obrázku 9 Sacca a Tomilin [22], by mohla být snímána pacienty, ale ne zdravými jedinci. Stalo se tak na úrovních okolo -90 dBm , na úrovni pod širokopásmový tepelný šum. (Čili: Bylo pozorováno, že pacienti vnímali nebo reagovali již na velice slabé podněty, signály, netepelný šum na úrovni -90 dBm .) Přestože autor Bise potvrdil lidské reakce na podobně nízkých úrovních, naše pozorování potřebuje nezávislé replikace, než budeme moci tvrdit, že jde o jev opakovatelný.

Nicméně, BioInitiative zpráva konstatovala „Nejméně pět nových studií potvrdilo biologické účinky již v úrovní rozmezí $0,003 - 0,05 \mu\text{W}/\text{cm}^2$ - bolesti hlavy, problémy koncentrace a poruchami chování u dětí a dospívajících; a poruchy spánku, bolesti hlavy a problémy s koncent-

rací u dospělých. “Tato úroveň odpovídá -36 dBm , (vliv expozice (se) často potvrzuje pomalými reakcemi na našem olmesartan imunostimulace navazující kohorty. Po konzultaci a po počátečním sběru dat s měřiči elektromagnetických úrovní, jsme se shodli na tom, že by mohlo být moudré, aby se podnikly kroky - aby se lidé chránili proti elektrosmogu.

Čepice na spaní

Pacienti začali iniciovat ochranu tím, že koupí komerčně dostupné stíněné oblečení a čepice od maloobchodníků. Tento oděv má obvykle vlákna postříbřeného kovu, protkané s nosnou tkaninou tak, že oděv je schopen částečně blokovat mikrovlnný elektrosmog (viz obr. 5).

Obr. 5

X20 mikrofotografie mikrovlnné stínící tkaniny tkané s oky o velikosti postříbřených polyesterových vláken mezi nosnými bambusovými vlákny.

Rychle jsme si povšimli častých neoficiálních zpráv o symptomatickém zlepšení, zvláště když byly mozek a mozkový kmen „stíněny“ během spánku, záruka standardizaci rouchem, jehož elektromagnetické stínění mohlo být snadněji analyzováno a optimalizováno. „Spací čepice“ (obr. 6) byly šité na základě přesného zadání, zdarma distribuovány členům našeho navazujícího olmesartan kohorty (výzkumné akce). Experimentu se zúčastnilo celkem 64 pacientů, s různými imunitními diagnózami včetně artritidy, lupusu, roztroušené sklerózy, Sjogrenovi a celiakie. Protože tyto pacienti byli všichni nemocní a mnozí podstoupili olmesartan léčbu terapeutickým záměrem, jsme se rozhodli, že etické úvahy brání distribucí „placebo“ čepice bez stříbrných nití.

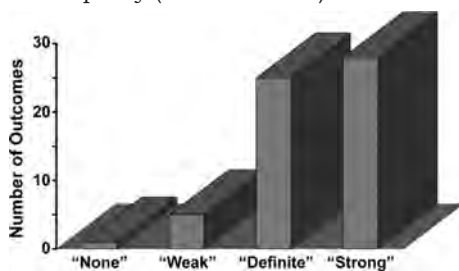

Obr. 6

Na fotografii spícího s pokrývkou šitou z mikrovlnné stínící tkaniny.

Rozhodli jsme se provést úkol zjednodušeně tak, že jsme požádali pacienty původně nosit čepici jednou po dobu 4 hodin při spaní a jednou po dobu 4 hodin při běžné činnosti (mnozí z nich jsou vázání prací z domova). Hledali jsme výsledky u pacientů hlášené (PRO) o tom, zda oděv měl „žádný efekt“, což je „slabý efekt“, a „určitý

efekt“ nebo „velký vliv“, bez ohledu na to, zda byl dobrý nebo špatný (obr. účinek. 7).

Obr. 7

Sloupcový graf z 64 PRO reakcí pacientů vykazujících, zda nedošlo ke změně symptomů z nosit čepici po dobu 4 hodin a spánkové práci, nebo slabé, definitivní nebo silné změny.

Kompletních 90% z 64 pacientů hlásilo „určité“ nebo „silné“ změny v jejich příznacích. To je srovnatelné s 3% výskytem elektromagnetické přecitlivělosti typicky očekávané v populaci jako celku [23].

Zatímco placebo nebo nocebo efekt lze očekávat zaujatostí naše PRO dat, následné zprávy ukázaly Trvalé odpovědi po mnoho měsíců. Navíc Dieudonne [24] zpochybnil pravděpodobnost nocebo příčinných souvislostí ve jménu EHS přecitlivělých.

Imunopatologie proti elektromogou

Když se elektromog v prostředí pacienta sníží, imunitní systém má tendenci být více aktivní. To může mít za následek imunopatologii (?). Ve skutečnosti, někteří pacienti hlásili nárůst příznaků onemocnění a občas nesnesitelný nárůst, když WiFi routery a mobilní telefony byly vypnuty v jejich domovech. Jiní uvádějí, že cestovat do velmi klidných oblastí, jako je například dálkový kaňon, způsobilo nárůst jejich imunitních příznaků.

I když je zapotřebí další výzkum k objasnění těchto reakcí, autoimunní pacienti se zdají být náchylní k elektromogou při přecitlivělosti na v současné době typicky se vyskytující zařízení a jejich záření v domácím a pracovním prostředí, a tento faktor může mít vliv na jejich terapeutickou odezvu.

Diskuse

Experimenty popsané v tomto dokumentu potvrzují, že biologické molekuly jsou neustále v pohybu a interakci v měřítku pikosekund. V důsledku toho síly působí na nabitě atomy uvnitř těchto molekul pod vnějším dopadajícím elektromagnetickým polem, včetně (zbytkového a slabého) elektromogou.

Není žádný důvod se domnívat, že impulzní elektromagnetické vlny v trvání 1 μ s (1000 krát pomalejší než typické molekulární reakce), mohou způsobit menší poškození biologie než spojitě vlny ve stejném rozsahu. Je proto důležité mít velmi citlivé rychlé měřiče úrovně signálu (schopné zaznamenávat i tak jemné) vrcholy při měření potenciálů elektromagnetických vln u biologických interakcí.

Mnohá odborná literatura v této oblasti je kritizována, že není dostatečně směrodatná, protože experimenty nebyly prováděny za současného pragma (způsobu) kontroly placebem a zjednodušující ($p = 0,05$), analýzu výsledků. Výzkum v této oblasti se bude pohybovat dopředu pouze tehdy, když kritici začnou zkoumat kvalitativní studie a výstupy - například připomínky, které by mohly naznačovat, že Faradayova klec by měla být jedním z prvků experimentální metodiky studie, nebo že

2-3 dny aklimatizace nebo čištění imunitního systému by mohlo změnit výsledky studie.

Dále, je pravděpodobně, že (měřicí přístroj) signalizuje milion krát nižší (hodnoty) než ty, které (se) v současné době používá ve výzkumu, může být dostatečně pro vyvolání hmatatelné změny v lidské biologii. Aby bylo možné lépe porozumět amplitudám, při nichž jsou biologické účinky zřejmé, je důležité, aby byly experimentální pokyny vymezeny tak, že zajistí, že Elektromog (slabé signály a šum na pozadí) nebude plést výsledky studie.

A konečně, musíme plánovat, jak zacházet s předměty, jejichž příznaky se staly neudržitelnými (kvůli imunopatologii) v průběhu aklimatizace na Elektromog-klidné prostředí (s nízkým zatížením), nebo v průběhu imunitního čištění. Nemůžeme ignorovat rostoucí množství důkazů ukazujících elektromagnetické účinky na imunitní systém. Kontroverzní povaha elektromagnetické přecitlivělosti se nebude snižovat, dokud nepochopíme, jak elektromagnetické vlny interagují s lidskou biologii.

Elektronický doplňkový materiál

Níže je uveden odkaz na elektronický doplňkový materiál.

Doplňkový materiál 1 (MP4 1975 kb) (1,9M, MP4) (viz dole odkaz na video).

Poděkování

Autoři děkují radostné (?) Smith, Amy PROAL a Paul Albert za jejich pomoc, Tsjerk A. Wassenaar za pomoc při GROMACS vestavbami s Drug Design Laboratory na univerzitě v Miláně pro jeho Vega-ZZ softwaru a Greg P. Blaney MD (nedávno zesnulý) za to, že neúnavně pracoval na našem projektu.

Výsledek pro nás

Ukázka vědecké studie, která potvrdila řadu biochemických efektů a vazeb na vliv okolních vysokofrekvenčních polí, které mají intenzitu dnes zcela běžnou v domácnostech při puštěném routeru s WIFI signálem, nebo silnější vliv bližších venkovních vysílačů. A podobně také záření mobilu při hovoru, nebo při ponechaných puštěných datech v kapse. A nebo vliv aktivních bezdrátových sluchátek.

Všech těchto umělých zdrojů je dnes mnoho a jsme jimi obklopeni, ale na to by se vymlouval jenom člověk ploché mysli. Moudřejšímu je jasné, že záleží na konkrétních intenzitách vyzařování, a také na způsobu používání těchto zdrojů elektromogou (telefonu, WiFi apod.) a jejich vypínání a omezování, a že si tím můžeme zásadně ulevit a ochránit své zdraví. Případně dlouhodobě provádím konkrétní měření bytů, domácností, kanceláří a pozemků, a tak mohu zcela jasně potvrdit opakovaně jasnou korelaci mezi dlouhodobější expozicí a výskytem potíží jako horší spánek, oslabený imunitní a nervový systém, horší krevní obraz, následně i větší až chronické potíže s alergiemi, nebo autoimunitou, jak potvrdila výše uvedená studie.

Více informací, možnost dotazů a také komplexního měření – www.elektromog-zony.cz nebo telefon 608 400 550 – neváhejte se ptát, zdraví máme jedno!

Kamil Pokorný

www.elektromog-zony.cz

Zdroj – příslušná studie: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5406447/>

Video: https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5406447/bin/12026_2016_8825_moesm1_esm.mp4

Odkazy v závorkách na další zdroje:

- 1 Electrosmog and autoimmune disease: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5406447/#CR1>
- 2 Study of the anti-inflammatory effects of low-dose radiation: The contribution of biphasic regulation of the antioxidative system in endothelial cells - PubMed (nih.gov) <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/26051282/>

Reference:

1. Science @ NASA. NASA: úvod do elektromagnetického spektra. 2010 [cit 2016/13]. <https://www.youtube.com/watch?v=cfXzwh3KadE>
2. Velké M, Hehlgans S, S Reichert, Gaipl USA, Fournier C, Rodel C, et al. Studium protizánětlivých účinků nízkých dávek záření: příspěvek bifázické regulace antioxidantního systému v endotelových buňkách. *Strahlenther Onkol.* 2015; 191 : 742-749. doi: 10,1007 / s00066-015-0848-9. [PubMed] [Kříž Ref]
3. Thangaraj G, Manakov V, Cucu A, Fournier C, vrstva PG. Zánětlivé účinky TNF a vliv rentgenového záření a inhibice AChE v myších Micromass kulturách. *Chem Biol Interact.* 2016. doi: 10,1016 / j.cbi.2016.03.027. [PubMed]
4. Shreder K, Cucu A, Deloch L, Frey B, Gaipl USA, Durante M, et al. A7. 20 s nízkou dávkou ionizujícího záření potlačuje zánět vyvolaný adipokinem u revmatoidní artritidy. *Ann Rheum Dis.* 2016; 75 : A64. doi: 10,1136 / annrheumdis-2016-209.124,151. [Cross Ref]
5. Lushnikov KV, Gapeev AB, Sadovnikov VB, Cheremis NK. Účinek extrémně vysoké frekvence elektromagnetického záření o nízké intenzitě na parametrech humorální imunity u zdravých myší. *Biofyzika.* 2001; 46 : 753-760. [PubMed]
6. Gapeev AB, Lushnikov KV, Chemeris NK, Shumilina IV. Farmakologická analýza protizánětlivých účinků nízké intenzity extrémně vysokofrekvenčního elektromagnetického záření. *Biofyzika.* 2006; 51 : 1055-1068. [PubMed]
7. Gapeev AB, Mikhailik EN, Chemeris NK. Protizánětlivé účinky nízké intenzity extrémně vysokofrekvenčního elektromagnetického záření: frekvence a síla závislost. *Bioelectromagnetics.* 2008; 29 : 197-206. doi: 10,1002 / bem.20381. [PubMed] [Kříž Ref]
8. Mina D, Sagonas K, Fragopoulou AF, Pafilis P, Skouroliaikou A, Margaritis LH, a kol. Imunitní reakce stěny ještěrky k expozici celého těla na radiofrekvenční elektromagnetické záření. *Int J Radiat Biol.* 2016; 92 : 162 - 168. doi: 10,3109 / 09553002.2016.1135262. [PubMed] [Kříž Ref]
9. PROAL AD, Albert PJ Marshall TG, Blaney GP, Lindseth IA. Imunostimulace při léčbě chronického únavového syndromu / Myalgic encefalomyelitidou. *Immunol Res.* 2013; 56 : 398-412. doi: 10,1007 / s12026-013-8413-z. [PubMed] [Kříž Ref]
10. PROAL AD, Albert PJ, Marshall TG. Lidský mikrobiom a autoimunita. *Curr Opin Rheumatol.* 2013; 25 : 234-240. doi: 10,1097 / BOR.0b013e32835cedbf. [PubMed] [Kříž Ref]

11. PROAL AD, Albert PJ, Blaney GP, Lindseth IA, Benediktsson C, Marshall TG. Imunostimulace v éře metagenomu. *Cell Mol Immunol.* 2011; 8 : 213-225. doi: 10,1038 / cmi.2010.77. [PMC bez článků] [PubMed] [Kříž Ref]
12. Blaney GP, Albert PJ, PROAL AD. Metabolity vitamínu D a klinické markery autoimunitních a chronických onemocnění. *Ann NY Acad Sci.* 2009; 1173 : 384-390. doi: 10,1111 / j.1749-6632.2009.04875.x. [PubMed] [Kříž Ref]
13. PROAL AD, Albert PJ, Marshall TG. Zánětlivé onemocnění a lidský mikrobiom. *Discov Med.* 2014; 17 : 257-265. [PubMed]
14. Marshall TG. Molekulární statické a dynamické analýzy odhalují chybu v myším modelu, americká FDA používá k detekci karcinogenních drog. *Nat Prec.* 2007. <http://precedings.nature.com/documents/52/version/1> .
15. Turton DA, Senn HM, Harwood T, Laphorn AJ, Ellis EM, Wynne K. Terahertzová underdamped vibrační pohyb určuje vazby v roztoku, proteinligand. *Nat Commun.* 2014; 5 : 3999. doi: 10,1038 / ncomms4999. [PubMed] [Kříž Ref]
16. Wassenaar TA, de Vries S, Bonvin AM, Bekker H. ZÚŽENÍ-E: optimální řešení pro molekulární simulace s periodickými okrajovými podmínkami. *J. Chem teorie Comput.* 2012; 8 : 3618 až 3627. doi: 10,1021 / ct3000662. [PubMed] [Kříž Ref]
17. Wassenaar TA, Mark AE. Vliv tvaru krabice na dynamické vlastnosti proteinů simulovaných v pravidelných okrajových podmínkách. *J Comput Chem.* 2006; 27 : 316-325. doi: 10,1002 / jcc.20341. [PubMed] [Kříž Ref]
18. Purcell EM. *Elektřina a magnetismus.* Cambridge: Cambridge University Press; 2013.
19. Pracovní skupina BioInitiative, Cindy Sage, David O. Carpenter. *BioInitiative zpráva: a zdůvodnění biologicky založených na veřejné expozice standardů pro elektromagnetické záření.* 2012 [cit 2016 mohou 12]. <http://www.bioinitiative.org> .
20. Bise W. Nízká spotřeba radiofrekvenční a mikrovlnné účinky na lidské elektroencefalogramu a chování. *Physiol Chem Phys.* 1978; 10 : 387-398. [PubMed]
21. Gapeev AB, Safronova VG, Chemeris NK, Fesenko EE. Modifikace aktivity myších peritoneálních neutrofilů po vystavení milimetrové vlny v blízké a vzdálenější vzdálenosti od vysílače. *Biofyzika.* 1996; 41 : 205-219. [PubMed]
22. Sacco B, Tomilin AK. Studium elektromagnetických procesů v experimentech Tesla; 2012. Dostupné z: <http://vixra.org/abs/1210.0158> .
23. Levallois P, R Neutra, Lee G, Hristova L. Studie o přecitlivělosti na elektromagnetická pole (v Kalifornii). *Environ Health Perspect.* 2002; 110 (Suppl): 619-623. doi: 10,1289 / ehp.02110s4619. [PMC bez článků] [PubMed] [Kříž Ref]
24. Dieudonné M. Elektromagnetická přecitlivělost pochází z odpovědi nocebo? Indikace z kvalitativní studie. *Bioelectromagnetics.* 2016; 37 : 14-24. doi: 10,1002 / bem.21937. [PubMed] [Kříž Ref]

ČÍNSKÉ ZNAKY JAKO TVAROVÉ ZÁŘIČE

Zakladatelé přírodní filozofie (Aristoteles, Platón) se snažili vysvětlit vesmír pomocí smyslů – metafyzikou. Podle nich je prostor zaplněn jakousi jemnou tekutinou, kterou nazvali éterem. Éter byl podle nich bez hmotnosti, pružný a nezničitelný. Jako pole jej lze považovat za kvantové vákuum, které obsahuje a přenáší fundamentální energii a informaci. Z hlediska speciální teorie relativity se koncepce existence éteru jeví jako prázdnou. Avšak nepřipouštět existenci éteru vede k tomu, že prázdný prostor (vaccum) nemá žádné fyzikální vlastnosti. Mnohými badateli alternativní vědy je přijat názor, že, éter přítomný v našem vesmíru je generován a řízen kosmickým centrálním atraktorem, který v kosmu vytváří deterministický chaos. Všesměrový tok éteru z atraktoru je možné považovat za virtuální kapalinu, která je pohlkována hmotnými objekty, na něž dopadá éterický tok. Na některých objektech dochází při tom ke generování ódu, tj. stávají se tvarovými generátory zón, tj. vznik ódického záření, kolem objektů majících jisté geometrické tvary. Tvar těles dlouhodobě existujících objektů, či různých plošných figur v přírodě není náhodný. Je obvykle spojen s minimalizací volné energie, které má těleso k dispozici vzhledem ke svému okolí. Jsou známy různé geometrické tvary a všechny geometrické symboly, které vnímáme především v jejich geometrické podobě (kříž, nilský kříž, Davidova hvězda), různá seskupení čísel a písmen, znaky kabaly aj. Kromě těchto vnějších geometrických tvarových vlastností objektů našeho světa se můžeme domnívat, že existují určité vnitřní geometrické zákonitosti, které zřejmě náš svět přesahují.

Písmo lze definovat jako soustavu psaných (tištěných) grafických znaků (grafémů), kterými se zaznamenává jazyk. Písmo, které označuje významové jazykové jednotky (slova) je logografického (morfemografického) typu. Za bezprostřední předchůdce tohoto písma bývají považovány kresby, které byly používány ke komunikativním účelům. Tyto piktogramy, jak bývají tato kresby nazývány, nelze rozčlenit na nižší grafické jednotky, které by korespondovaly s jednotkami jazykovými v příslušné syntaktické posloupnosti. Podle pověsti vytvořil údajně toto písmo Cchang Ťie v 27. století př. n. l., který byl v postavení císařova dvorního rádce. Verze o vytvoření čínského písma jednotlivcem nelze pokládat za věrohodné, Vědecky věrohodnější jsou názory, že čínské písmo se vyvíjelo postupně a je kolektivním produktem mnoha generací, což nevylučuje možnost v jeho utřídění v určitém vývojovém období, případně opravám jednotlivou osobou, nebo skupinou lidí. Jiné čínské pověsti naznačují, že

lidé, kteří přežili katastrofu (světová potopa) ve velehorách, zejména na území Tibetu. Tamní kultura nesporně patří mezi nejstarší na Zemi a zachovala nesporně množství poznatků z doby před potopou. Jedním z nepřekvapivějších důkazů celosvětové znalosti legendy o Potopě je text, který byl zaznamenán na skále znaky vysoce vyvinutého, dávno zapomenutého písma. V porovnání se současným čínským písmem je zjevné, že se lidé vrátili k primitivnějším piktogramům a nemohlo proto vzniknout stylizováním primitivních obrázků. Jde zřetelně o zjednodušené znaky původního propracovaného systému našich předků, nebo dar nějaké vesmírné civilizace. O tento problém se zajímá velmi málo lidí a sporná fakta unikající z tohoto prostředí jsou zcela účelově obalována mysticismem.

Podmětem k výzkumu vlastností čínského písma byla náhoda objevení aktivního chování u náhodného znaku. To vedlo již systematickému vyhledávání těchto charakteristických znaků. Jako zdroj znaků byla použita publikace „A Guide to Reading and Writing Japanese“, Charles E. Tuttle Company, Rutland, Vermont and Tokyo, Japan, 1980. Kniha obsahuje 1850 základních znaků. Byla použita část znaků, které jsou povinné pro děti v základní škole. V této části je zobrazeno 881 znaků a jsou rozděleny do 6 školních stupňů (tříd). Psaní daného znaku je zobrazeno tah po tahu, počet tahů, obsahuje jeho sinojaponské a japonské čtení význam znaku a příklady slov. Znaky jsou číslovány v rámci této kapitoly a byly převzaty i do výběru znaků při jejich prohledávání. Znaky jsou významově téměř stejné jak čínštině, tak i v japonštině. Sinojaponské čtení vychází z čínštiny.

Při objevení aktivního znaku byly sledovány následující charakteristiky:

1. Polarita znaku. Byla použita písmena F (female) a M (male). Odpovídá používaným označením jin (yin) nebo jang (yang).
2. Ódomoment znaku. OM - energie.
3. Frekvence znaku v Hz.
4. Význam znaku.

Parametry ódomoment a frekvence znaku byly zjišťovány metodou mentálního dotazu. Celkem bylo nalezeno 56 aktivních znaků, tj. 6,4 % z celkového počtu 881 znaků. Je zajímavé, že výskyt znaků byl rozdělen dle polarit stejně, 28 F-polarit a 28 M-polarit. Pro názornost jsou uvedeny ukázky znaků obou polarit F a M.

Ing. Jan Dolejš

Tabulka č.1: Ukázka znaků a jejich vlastností – polarita F

číslo počet tahů	znak	ódomoment OM	frekvence Hz	význam znaku
301 7	壳	3,4	5,0	koupit, zaplatit, výnos, páka
310 10	痼	3,4	5,2	nemoc, špatnost, záviset, snížit se
381 6	曲	3,2	6,1	melodie, otáčet, ohýbat, změnit
383 8	具	3,5	4,5	nástroj, užívat, složka, příměs
429 10	滑	3,4	6,7	mizet, odejít, přepnout, vypnout

Tabulka č.2: Ukázka znaků a jejich vlastností – polarita M

číslo počet tahů	znak	ódomoment OM	frekvence Hz	význam znaku
309 8	志	3,6	5,7	pruh, seznam, tabulka, inventář
332 7	里	3,5	6,8	délkový, lineární, přímka
347 8	育	3,3	4,1	vychovávat, školení, povznést
352 8	泳	3,4	4,2	plovat, oplývat
358 7	芽	3,4	3,1	poupě, očko, rána, štílet

DUCHOVNÍ LÉČITEL JAKO POVOLÁNÍ

Medijní léčba, stejně jako medijní diagnostika a jasnomyslová prevence, patří mezi způsoby léčitelské činnosti. Jedná se o obor označovaný jako medijní léčitelství. Někdy se mu říká duchovní léčitelství. Vázanost na zvláštní osobní schopnosti léčitele je zřejmá na první pohled.

Ve výzkumu je zaveden mezinárodní dotazník měření používání komplementární a alternativní medicíny (I-CAM-Q). Dotazník vznikl na Norské arktické univerzitě v Tromsø a doznal i některých národních úprav. Vědecky je podstatné, že dotazník výslovně počítá s praktickými duchovního léčitele (spiritual healer).

Který z přírodních léčitelů všech oborů je však duchovním léčitelem?

Právním východiskem slouží vládní návrh zákona o zdravotní péči z roku 2005. Na mysli máme léčitelskou výlukou z tohoto zákona. Vládní návrh však nebyl přijat z důvodu stranicko-politických pŮtek o zdravotnictví. Jiný právní režim měl platit pro „fyzické osoby, které pomocí znalosti bylin, jiných prostředků nebo schopností působí na lidské zdraví.“ U „duchovního léčitele“ by se jednalo o pomoc „jinými prostředky nebo schopnostmi“. Duchovní léčitel není bylinářem. A pokud ano, jedná se u něho o souběh více činností (oborů). Stejně tak není výživovým poradcem či lékařem předepisujícím přírodní přípravky a postupy.

Zjednodušeně můžeme říci, že „duchovním léčitelem“ je takový léčitel, který používá metafyzické prostředky s duchovním prvkem, jež odpovídají jeho zvláštním osobním schopnostem. Může sem spadat i vroucí modlitba ducha vyvolávající napojení na „jemné“ proudy. Praxe je založena na víře, přesvědčení až poznacích získaných hlavně vnitřním prožitím. Zpravidla se služba vyznačuje též znaky náboženskými nebo podobnými včetně potenciální obradnosti. Aniž by ale byl léčitel nutně vázaný na určité vyznání, církev nebo náboženskou společnost. Spirituální povaha zahrnuje i možné léčitelské prostřednictví za pomoci skupinových duší zvířat, bytostných sil léčivých rostlin, léčivých vod apod. Nabízí se také souvislost s obsahem tradičních vědění podle „starých pravd“ o světě a lidském bytí. Ovšem i spojení s věděním na základě pozdějších zjevení od Zdroje.

Za duchovního léčitele nelze profesně označit „pouhého“ intelektuálního znalce léčitelských praktik či „moudrých knih“, ač by v tom byl odborníkem. Zjednodušeně můžeme mluvit o nepřímé úměře: čím více rozumově naučených, tj. hmotou omezených, znalostí, tím méně prosté až „dětské“ duchovnosti.

Ani duchovní léčitel není pokaždé vzorem ctností. Známe případy léčitelů (i jiných lidí) se

zjevně špatnými vlastnostmi. I léčitel mívá politické a jiné společenské názory či zájmy. Pro nemocné je však rozhodné, zda čistě použije „jemnou“ sílu k jejich prospěchu.

Život je rozmanitý. Nelze jej vtěsnat do rozumově pojmových „škatulek“ či „nálepek“. Zastavme se nicméně u statistiky zaměstnání.

Klasifikace zaměstnání

Oficiální statistika uvádí povolání „duchovní léčitel – 3413“ v podskupině „3413 Odborní pracovníci v církevní oblasti a v příbuzných oborech“. Vyplývá to z úředně vyhlášené Klasifikace zaměstnání (CZ-ISCO), která pramení v Mezinárodní organizaci práce. Světové společenství i jednotlivé státy včetně Česka počítají s duchovními léčiteli jako povoláními. Nepřímo z toho vyplývá státní uznání, že se jedná o povolání společensky prospěšné. Nikoli snad škodlivé anebo protiprávní, jako by tomu bylo u podvodníků a podobných žvlů.

Nejedná se jen o „církevní oblast“, ale i o „příbuzné obory“, které mohou stát i mimo různá společensko - náboženská vyznání a pozemské organizace. Určujícím znakem je spiritualita, jejíž filozofická povaha je metafyzická. Aniž by ale byla nutně vázána na některou církev nebo náboženskou společnost, jež jsou společenskými (i právními) zařízeními.

Sama statistika ale neřeší právní předpoklady výkonu povolání a vstupu na trh. Ty se v jednotlivých zemích různí.

Právní alternativy

V případě duchovního léčitele u nás půjde o volné zaměstnání nebo o volnou ohlašovací živnost, pod kterou právně podřazujeme veškeré podnikající přírodní léčitele včetně těch, kteří léčebně používají léčivý magnetismus, diagnosticky automatickou kresbu či tzv. rentgenové oči apod.

Vyloučit nelze ani jiné právní postavení. Spočívá v nezávislém povolání duchovenském, které není právně vázáno na státem registrovanou církev nebo náboženskou společnost. Ani není živností či zaměstnáním. Nelze však vyloučit duchovní službu samotné náboženské korporace. Ve všech těchto případech by se jednalo „jen“ o náboženské úkony podle „jen“ náboženských pravidel. Do jisté míry podobně jako je tomu u duchovní péče či duchovní podpory ve zdravotnických zařízeních podle pastorační medicíny, jež je aplikovaným bohoslovím. Náboženská korporace by lidem sloužila prostřednictvím svých duchovních, popř. laiků včetně laických zaměstnanců.

Třetím způsobem činnosti duchovního léčitele jsou „pouhé“ osobní služby. Ty zcela stojí mimo právo. Řídí se „jen“ morálkou ve společenském styku. Tak se většinou postupuje

valo v Československu za politického režimu komunistů omezujících podnikání i náboženský život. Dobrovým rizikem však bylo, že neodmítnuté „dary z vděčnosti“ mohly být podle okolností případu, včetně úmyslu stran, posuzovány jako přijaté naturální odměny za zákroky (nepeněžitě výdělky), a to nedovoleně živnostensky. Takové nebezpečí u nás nastalo již roku 1852 rakouským zákonem o zločinech, přečinech a přestupcích, který potíral živnostenský provoz nepovoleného lékařství nebo ranhojičství. Výslovně, po dobu téměř sta let až do srpna 1950, stát trestal živnostenské používání „životního magnetismu“ (léčivého magnetismu), pakliže se tak dělo bez nabytí lékařských znalostí, nemaje právo léčit.

Jestliže by byla dnešní péče o zdraví po způsobu duchovního léčitelství poskytována lidem právně závazkově a podnikatelsky, bylo by to pro lidi právně výhodné. Důvod spočívá v jejich zvýšené spotřebitelsko-právní ochraně. Dobro nemocného je nutno mít na paměti i právně.

Zahraníční duchovní léčitelé

Setkat se můžeme se zahraničními duchovními léčiteli. Zejména z jiných kultur, ze třetích zemí mimo EU, jako je Peru, Filipíny, Mongolsko nebo sibiřské a dálnovýchodní oblasti Ruské federace. Působení cizozemců se řídí stejnými předpisy jako tuzemců. Navíc se zde uplatní cizinecko-právní režim sledující ochranu trhu práce u nás, v EU a EHP. Nezabýváme se však podrobnostmi vízového či bezvízového pobytu, povolením k dlouhodobému pobytu, povolením k zaměstnání cizince ani různými úředními kartami.

Rozhodné je, zda pobyt zahraničních léčitelů (i jiných cizinců) slouží výdělečnému účelu. Léčitelův výdělek může spočívat například v podílu na tržbách ze vstupného na různé akce třetích osob, na nichž zahraniční léčitel předvádí své schopnosti, apod. Těžit výdělek z pobytu lze i oklikou.

Podobně to platí pro zahraniční náboženské kazatele a jejich výdělky. Dílčí vízová výjimka pro zpěváky, hudebníky apod. se na náš případ nevztahuje. Porušení pravidel cizineckých pobytů může vést ke správnému vyhoštění. Vedle toho by se jednalo o zakázanou nekalou soutěž. Nemluvě o možných delikttech daňových i podle práva v domovské zemi.

V roce 2022 u nás legálně pracovali zahraniční léčitelé: Josue Palitayan a James Lumiib, oba z Filipín.

Odborná péče

Duchovní léčitel musí, právně vzato, postupovat s odbornou péčí, tj. znale a pečlivě, i podle pravidel svého oboru. Oproti zdravotním službám nejde o pravidla vědy. Důraz je kladen

na schopnost čistého citění, nežli na rozumové rozlišování a roztrídování. Nicméně spolupráce s psychosomatikem nebo psychoterapeutem či knězem může být ku prospěchu nemocného.

Právní odpovědnost je spjata se správností postupu. Nikoli s dosažením výsledku u klienta, například se zlepšením zdraví. Dosažení výsledku totiž odvisí od řady činitelů, nežli jen od správného postupu. Patří sem i součinnost klienta a jeho volní vyspělost. Ve zdravotních službách je tomu podobně. Taktéž při duchovní péči nebo duchovní podpoře nemocničních kaplanů. Podobně tomu je i při rozvoji osobnosti.

Plnění smluvního závazku péče o zdraví má odvážnou právní povahu s nadějí na budoucí přínos u klienta, který je vázán na okolnosti přírodovědecky nejistě existující. Proto právně mluvíme o „odvážnosti“, a to vzhledem k míře přírodovědecké nejistoty. Oč větší může být přírodovědecká nejistota, o to větší ale může být duchovní jistota. Oba poznávací postupy se totiž liší. Zatímco v prvním případě se jedná o vědecký rozum, ve druhém o schopnost citově-duchovního vnímání s přesahem hrubé materie. Obojí postupy mohou být individuálně vyspělé, anebo potlačené až zakrnělé. Lidé bývají různí, i hodně odlišní.

Dodejme, že bioenergetický vzorec člověka, který se dotýká našeho tématu, zohledňuje, vedle jiných postupů, česká technická norma ČSN EN 16686 Poskytování osteopatické zdravotní péče z roku 2016. Jedná se o převzatou evropskou technickou normu.

Jak poznat duchovního léčitele?

Stačí doporučení známých? Chvály na internetu od neurčitých lidí? Reklama a propagace?

Rozumová (a právní) obezřetnost poslouží jen do jisté míry. Někdy může být dokonce až odvádějící od podstaty a smyslu. Vůdčí roli sehrává intuice ladící s přirozeným smyslem a řádem světa. Například v podobě rychlého až bleskového vycítění vnitřního „pohlazení“ dobra. Anebo pomocí „tichého hlasu“, nápovědy, svědomí. Přestože u těchto dějů podle všeho sehrávají roli i tělesné orgány jako je sluneční pleteň a šišinka mozková, navozená osobní prožití nejsou přenositelná.

Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

vedoucí katedry soukromého práva a civilního procesu Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, advokát a mezinárodní rozhodce

Původně vyšlo v Regeneraci, 2022, č. 11, s. 34 – 35. Pro další vydání aktualizováno.

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 18

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací Nadhmotný svět, Úvod do parapsychologie a Psychokinetické jevy, které věnoval této Společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Domácí koncert

Paul Bordier se posadil na lavičku v parku pařížské Sorbonny. Je 2. červen 1925. Mladý 22letý student univerzity se zde připravuje na kolokvijní zkoušky a je pohroužen do svých záznamů. Vedle něho se na lavičku posadí starý pán ve staromódním obleku s cylindrem, pečlivě upravený, s vykládanou holí v ruce. Po chvíli se starý muž obrátí k Paulovi a říká mu: „Víte mladý muži, že jsem se před padesáti lety také na této lavičce připravoval ke zkoušce?“ Paul s ním hovoří na různá témata a vzdělaný starý pán se ho pak ptá, zda má zájem také o hudbu. „Ano, velmi“, odpovídá Paul. Starý pán mu dá svoji vizitku a pozve ho ve středu k němu do domu na domácí koncert, ve 20 hodin. Na návštěvnice čte Paul jméno a adresu starého pána: Hyppolit Manceau, Ruy de Vargirard 28. Devátého června večer zvoní mladý muž na uvedené adrese. Sluha ho uvádí dále. V salonu jsou při zábavě shromážděni dámy a pánové, všichni oblečení do kostýmů z doby první poloviny 19. století, z doby romantiky. Omlouvá se panu Manceau, že nevěděl že je u nich kostýmová slavnost, že by býval také přišel v kostýmu. Prohlíží zařízení místnosti. Umělecky provedené účesy účastníků slavnosti a nábytek vybraného vkusu svědčí o zámožnosti společenského kruhu, kam se student dostal. U stěny stojí křídlo a harfa, kolem jsou rozestavené židle. Hyppolit Manceau představuje studentovi jeho rodinu a příbuzenstvo. Všichni hovoří mezi sebou, jeho se však nikdo na nic neptá. Zapálí si cigaretu a položí zapalovač na stůl před sebe. Když se účastníci posadili na svých místech kolem hudebníků, zazní Mozartova hudba velmi vybraného provedení. Student si prohlíží na stěnách obrazy členů rodiny a příbuzných, namalované velmi realisticky, tak jako by to byly fotografie. Hudba pokračuje skoro bez přestávky a když zazní poslední tón, je už k půlnoci. Student se rozloučí a odchází.

Stojí před domem zmatený tím, co viděl a hledá pouzdro s cigaretami. Pouzdro najde, zůstalo v jeho kapse, ale zapalovač nemůže najít. Vzpomíná si, že ho při koncertu nechal ležet před sebou na malém stolku. Vrátil se tedy zpět k domu odkud právě vyšel, ale dům je zamčený. Zvoní několikrát a po chvíli přichází ospalý a rozmrzelý domovník. Student mu říká, že byl u pana Hyppolita Manceau na návštěvě, že si u nich zapomněl zapalovač. Domovník se diví a říká, že nikdo toho jména v domě nebydlí. Student mu ukazuje návštěvku se jménem a adresou pana Manceau, kterou od něho dostal. Ten jen kroutí hlavou a říká, že v tom bytě už 25 let nikdo nebydlí a byt že je po tu dobu zamčený. Student se však nedá

odbyť, říká že u nich před necelou půlhodinou ještě byl. Domovník zazvoní u bytu jednoho staršího muže toho jména. Ten rozespálý a mrzutý říká, že to jméno na návštěvnice byl jeho pradědeček, který zemřel roku 1870, v tom roce, kdy on se narodil. Student ho prosí, aby šel s nimi k tomu uzamčenému bytu v 1. poschodí a aby jim byt odemkl, že tam zapomněl svůj zapalovač. Starý muž se nechá přemluvit a odemkne jim byt. Všude je vrstva prachu a vše svědčí o tom, že zde už 25 let nikdo nežil. Starý muž říká, že dědici se tehdy nemohli dohodnout, zůstal tedy byt uzamčený. Student jde dále a informuje je o všem, co viděl. Nyní pozoruje zaprášené obrazy na stěnách a v salonu zaprášený starý klavír a harfu. Ukazuje pak užaslým mužům jeho zapalovač ležící na zaprášeném malém stolku.

Pro vysvětlení tohoto neuvěřitelného případu zůstává jen názor parapsychologie. Mladý student medicíny Paul Bordier zažil opakovaně výstup svého vlastního astrálního těla, když unaven studiem jeho záznamů si zdřímil na lavičce v parku. Jeho astrálnímu tělu se objevilo astrální tělo roku 1870 zemřelého Hyppolita Manceau a obě astrální těla se domlouvala pomocí telepatie. Astrální těla živých i zemřelých osob ovládají všechny paranormální jevy a jejich energie mají schopnost procházet materiálními překážkami. Obě astrální těla měla zřejmě zásluhou stejných zájmů na stejnou frekvenci naladěná duševna a záznamy emocí, v materiálu lavičky a okolí bylo astrální tělo zemřelého energeticky vázáno na tato místa. Toto astrální tělo pak způsobilo výstup astrálního těla studenta. Astrální těla zemřelých mají pro případ, že se nacházejí v blízkosti žijících osob za použití jejich bioplasmatické energie schopnost materializace.

Student Paul, když se pro návštěvu koncertu slavnostně oblékl zažil patrně před bydlíštěm Hyppolita Manceau znovu výstup svého astrálního těla, když jeho materiální tělo zůstalo před domem. Materializované astrální tělo studenta Paula se v místnostech domu dostalo pomocí retrospektivní telepatie (jasnovidecká telepatie do minulosti) do společnosti vznešených a zámožných lidí, žijících v první polovině 19. století a bavilo se v jejich přítomnosti při domácím koncertu. Tito lidé, v podstatě jejich astrální těla s přesnou podobou, oblečením a emocionálností z této doby, byli jako energie přítomni této domácí slavnosti. Student je v rozpacích, proč se neptají na jeho jméno a ostatní informace o něm. (Neptají se proto, že všechno od jeho astrálního těla už telepaticky získali). Neví, co má dělat. Psychokinezi si obstará z obleku jeho materiálního těla cigarety a zapalovač, aby se něčím zabavil. Pak položí zapalovač na stůl před sebe. Po skončení koncertu o půlnoci se rozloučí s rodinou pana Manceau a odchází, t.j. vrací se do svého materiálního těla. Teprve když je úplně při smyslech, přemýšlí o tomto „zážitku“ a hledá cigarety. Najde pouzdro s cigaretami, ale zapalovač chybí. Jeho duševno si vzpomene na místo kam zapalovač položil.

Student se obvykle připravoval v parku na téže lavičce na zkoušky. Emocionální záznamy v materiálu lavičky a okolí, jako i stejná frekvence vlnění duševna studenta s duševnem astrálního těla zemřelého pana Manceau vyvolaly u studenta tento astrální „trip“, cestu jeho astrálního těla do minulosti, do první poloviny 19. století. Ostatně se zde naskýtá i možnost

dalších astrálních cest mladého studenta společně s jeho stejně naladěným starým přítelem Hyppolitem Manceau.

Jako voda na poušti

Od dávných dob je po celém světě zpravováno o lidech, kteří mají paranormální schopnosti. U přírodních národů a kmenů jsou tyto schopnosti „pěstovány“ a přenášeny tak z rodičů na děti, ale nikoliv z dlouhé chvíle - účelem je zvyšování schopnosti přežít národa v těžkých životních podmínkách (například národ australských domorodců Aborigines). Takto dovedou přírodní národy lépe ovládat síly bioenergie člověka a jeho duševna, nežli je sto dokázat člověk vyspělé civilizace. K tomu přistupuje navíc, že člověk při jiných stavech vědomí (jako jsou různé stavy navedené hypnozy, sebehypnozy, sugesce, meditace a transu) je schopen koncentrací svoji sílu několikrát znásobit a je-li ve shromáždění lidí soustředěných za stejným účelem, je schopen svoji bioenergii zesílit a zaostřit. Tato nasvazkovaná bioenergie může působit pozitivně, například při léčení nemocného, bez ohledu na vzdálenost, nebo může působit negativně v tom smyslu, že způsobí smrt nebo úhony na zdraví proklínané osoby, bez ohledu na to, kde se tato osoba nachází. Při shromáždění osob u přírodních národů přebírá tuto „organizační“ úlohu šámán nebo guru. Jeho pohyby a postoj, např. při vyslovení zaklínání, slouží zesílení nebo nasměrování a soustředění bioenergie na určitou osobu nebo věc. Zmíním se zde o síle bioenergie, která s velkým emocionálním zesílením byla vyslána v podobě kletby proti pěti různým osobám, vnikla do těchto osob a způsobila tam skutečňování svého programu vysloveného kletbou. Jak se to může stát i po mnoha desetiletích, zdá se nám být neuvěřitelné. Pokusím se to poněkud přiblížit teorií působení duševna na hmotu. Myšlenka, jako produkt práce mozkových buněk, vychází z mozku v podobě záření nepatrných hmotných částí, mentionů, uvolněných při intensivnější práci mozku. Zesíleny vůlí duševna, zaměřeny na určité živé či neživé objekty, opatřeny určitým energetickým programem, který je jako energie nezničitelný, proniknou tyto mentiony do živé či neživé hmoty a způsobí tam energetický myšlenkový záznam (lhostejně, zda se jedná o myšlenky pozitivní nebo negativní). Jestliže tento myšlenkový záznam je dostatečně intenzí, působí podle intenzity po dlouhá léta jako pohyb a vyzářování nepatrných částic do okolí a ovlivňuje pak centrální nervové soustavy, i svou vlastní. A to je bohužel ten osudný dopad vyslovené kletby. Nyní však k vlastnímu případu.

Je rok 1957. Alžír je uprostřed koloniální války. Pět vojinů francouzské koloniální armády je odkomandováno do Aurés, do hornaté krajiny jižně od Alžíru. Pět mužů - jeden poručík, 3 mladí rekruti z Francie a Joussef Harkí (alžírský Francouz), který se dobrovolně přihlásil do armády. Jejich nepřáteli jsou Fellahové. Jsou všude a nikde, číhají za skalami nebo za písečnými přesypy, vždy připraveni k útoku s jejich smrtícími noži. Jakmile se tito objeví, platí jen jediné - já nebo ty, boj muže proti muži. Po jeden a půl denním pěším pochodu přijdou vojáci do narychlo opuštěné pouštní vesnice. V jedné chatě najdou vojáci mrtvolu tří mladých Francouzů, Fellahy děsně zohavené. Joussef Alžířan mlčí při tomto pohledu, Francouze však přepadně šílená nenávist a touha po pomstě. Zřejmě všichni obyvatelé po boji s Francouzi uprch-

li do hor. Vojáci prohlížejí dům od domu, ale nikoho nenajdou. V poslední chatě najdou v koutě skrčené mladé, asi 12ti leté děvče, které žije v chatě se svým dědečkem, starým Maghrebincem. Co se potom dělo, je vyústěním emocí a nenávisti proti Fellahům. Plní nenávisti se vojáci vrhnou na dívku a jeden po druhém ji znásilní. Jean Nieto měl příkaz venku držet stráž, než by byl vystřídán. Než mohli Nieto zavolat, aby se také podílel svým dílem, vylezl ze svého úkrytu starý Maghrebinec a ve spravedlivém hněvu zvedá hrozivě proti nim pěst a vyráží s velkými emocemi kletbu. Mezitím přijde do chaty také Jean Nieto a slyší kletbu, kterou ostatním Joussef Harkí překládá, v plném znění: „Vaše krev nechť prosákne a zmizí v zemi jako voda wadis v poušti.“ To byla poslední slova starého Maghrebince.

Po skončení války v Alžíru, dlouhá léta po vyslovení této kletby, stojí jeden z účastníků této tragédie, Jean Nieto, zcela zdrcen nad hrobem své dcery, která spáchala sebevraždu z nešťastné lásky, stejně jako její sestra před dvěma léty. To bylo už čtvrté dítě, které Jean Nieto ztratil. Jeho žena je už zoufalá a rozhodla se nemít už žádné dítě. Policista Raymond, přítel Jeana, ho utěšuje v jeho zoufalosti. V návalu emocí mu Jean říká, že byl prokletý a vypráví mu o kletbě, kterou nad jeho skupinou vojáků v Alžíru vyslovil starý Maghrebinec. Raymond mu nechce věřit a říká, že není možné, aby kletba zasahovala do osudu člověka. A aby Jeana uklidnil, nabídne mu, že zjistí adresy ostatních čtyř účastníků skupiny, aby zjistil, zda ta kletba také je zasahuje. Jean souhlasí a slibuje svému příteli pomoc. Zjištění místa pobytu těchto bývalých členů skupiny pomocí policie a vojenských úřadů zabralo další rok. To co zjistili, bylo bohužel málo povzbuzující. Ani jeden z těch tehdy prokletých nemá žádného potomka.

Oba přátelé se na základě adres jejich pobytu ve Francii vydali na cestu k nim, aby se na vlastních smyslech přesvědčili o důsledcích osudné kletby u všech účastníků tehdejší skupiny. Harkí Joussef, žijící v blízkosti Marseilles, byl už mrtev. Byl zavražděn vlastním synem, který otci neustále vyčítal, proč zradil Alžír a odešel k Francouzům. 17ti letý syn byl po vraždě dán, do vězení, kde se v cele oběsil. Více dětí Harkí Joussef neměl. Na severu Francie se Jean Nieto po 30ti letech setká s třetím účastníkem této skupiny. Vede se mu dobře. Nemá žádné děti, poněvadž krátce po svatbě měl na staveništi těžký úraz. Utrpěl zlomeninu pánve a další těžké důsledky, které měly vliv na to, že nemohl mít děti. U příští adresy přicházejí na čtvrtého účastníka tehdejší skupiny. Jeho stará matka v pláči vypráví jeho osud. Syn se chtěl po návratu z Alžírského stát knězem. Církev ho však nepřijala. Kdo ví, co tehdy uváděl jako důvod, proč chce být knězem. Byl zoufalý a odešel k náboženské sektě. Po třech letech pobytu u sekty byl jen kost a kůže a přišel do ústavu pro duševně choré, kde před lety zemřel, když poznenáhla úplně ztratil rozum. Poslední z tehdejší skupiny, poručík, je ženatý, je zdravý a má jedno žijící dítě. Veselé dítě, patnáctiletého chlapce, které tělesně zůstalo na infantilním stupni šestiletého dítěte. Matka dítěte, když se tuto tragickou pravdu dozvěděla, se rozhodla, že nikdy v životě už nechce mít děti. Nyní je již padesátiletá. Poručík francouzské armády v Alžírsku už také nebude mít žádné potomky. Jean Nieto a jeho přítel Raymond musí nakonec konstatovat po 30ti letech po vyslovení kletby starého Maghrebince,

že krev těchto pěti prokletých mužů „prosakuje jako říčka wadi v poušti“.

Díra do noci

V tomto případě přicházíme k problematickému tématu neidentifikovaných létajících objektů UFO a k problému návštěvy mimozemšťanů na naší zemi. Zmíním se o případu manželů Hillových, který po dlouhá desetiletí zaměstnává vědce v Americe.

Manželé Betty a Barney Hillovi prožili několik dní dovolené v Kanadě a vracejí se vozem domů. Je hezká noc, 19. září 1961. Kolem 23. hodiny se mezi Grovetonem a Lancastrem náhle nad nimi objeví jakási zářící divná hvězda, která se pohybuje po nebi. Myslí na letadlo, ale objekt je stále následuje. Barney zastaví vůz na pokraji silnice a vystoupí z vozu. Dívá se dalekohledem na pohybující se objekt. Pak jedou rychle pryč z tohoto místa, ale objekt letí nízko nad nimi paralelně nad silnicí. Jsou zmateni, poněvadž vůbec neslyší hluk motoru jejich auta. Opět zastaví a pozorují objekt dalekohledem. Jejich pes, kterého mají ve voze, žalostně kňučí a krčí se ve voze. Betty začala hlasitě křičet. Světlo objektu letí jako blesk dolů a zůstane asi 300 metrů nad vozem stát ve vzduchu. Potom se naprosto tiše snese dolů a zůstane několik metrů nad zemí stát, velmi blízko před jejich vozem. Jakoby neviditelnou silou přitahován jde Barney přímo k objektu. Žena ho volá, aby se vrátil, že chce odsud pryč. Barney se však nedá zdržet. Něco ho táhne k objektu a kupodivu nemá žádný strach. Jak by se dal tento objekt popsat? Je kulatý a plochý a má průměr asi 30 metrů. Kolem za podélnými otvory vidí stíny posádky a pasažérů. Na palubě je hodně osob. Jeho žena křičí a volá ho, ale Barney nic neslyší. Stojí fascinovaně před tímto objektem a pozoruje stíny osob. Tyto ho rovněž pozorují. Je divné ticho, které zde panuje, tísňivé ticho. Potom se otevrou posuvné dveře objektu a ve dveřích se objeví osoba. Nebo je to socha? Zdá se čekat. Konečně procitne Barney ze ztrnutí a bezhlavě běží k autu a jede rychle po silnici pryč. Také objekt zase nastartoval a letí nad vozem. Ačkoliv je tmavá noc, vidí manželé silnici jako za bílého dne, osvětlenou reflektory objektu. Manželé nepromluví ani slovo, jenom je slyšet vytí psa. Náhle je slyšet slabý praskot a bručení, takový bizarní zvuk, který se nedá popsat. Vypadalo to, že vůz začal silně vibrovat, jako by byl bombardován krupobitím. Jim se však nic nestalo. Barney je velmi unaven a jede nocí. Vedle něho leží jeho žena jako v transu, se široce otevřenýma očima. Pak vidí na ukazateli: Lincoln - 17 mil a diví se, že tak rychle jeli. Tento divný zvuk létajícího objektu je opět náhle blízko nad nimi, ale pak je opět ticho. Přešlo několik hodin, než přijeli domů do Portsmouthu. Hodinky obou stály a oba zcela ztratili cit pro prostor a čas. Betty vběhne do koupelny, aby smyla slizkou vrstvu s povrchu těla. Barney se také koupe. Stále ho svědí na břiše, ale nic na tom místě není vidět. Podle času na hodinách v bytě a délky cesty museli u toho záhadného objektu pobýt dvě hodiny. Spali až do odpoledne a když se probudili, prohlíží Betty její oděv, který v noci pohodila na zem a přejde ji ošklivost ze slizkosti na šatech. Barney vidí, že jeho boty, které měl na nohou při jízdě autem, jsou rozškrábány. Příbuzný Jimmy, vědec kterého zavolali na pomoc, zjistil na karosérii auta malé bílé body. Kompas nad nimi se dostal ihned do rotace. Říká jim,

aby zavolali Air Force. Ti vzhledem k opravdové UFO - psychoze nejevili o případ zájem. Nakonec se obrátili na výzkumný ústav parapsychologie v Bostonu. Starosti dělají Barneyemu bradavice, které se u něho na podbřišku kruhovitě vytvořily. Případ manželů Hillových od té doby zajímá vědce a připravuje jim mnoho nezodpovězených otázek. Zmíním se nyní krátce o tom, co manželé Hillovi odděleně vyprávěli vědcům v hypnóze.

Barney říká: Stojím na parkovišti silnice před kulatým objektem, oslňuje jako hvězda. Otevře se a přede mnou stojí humanoidní bytost --- nemluví, ale já ho slyším, jak ke mně rozmlouvá přes můj mozek (telepaticky) abych neměl žádný strach --- nemám strach, vidím ho stát přede mnou --- jeho hlava je kulatá, má kočičí kukadla --- cítím, že je mi přátelsky nakloněn --- přesto utíkám k vozu nazpět a rychle se rozjždíme --- a brzy slyšíme zase to bručení, objekt se vznáší přímo nad vozem, nyní stojí před námi --- dlouhý paprsek mne vytáhne z vozu, nemám žádný strach --- vidím všechno jinýma očima --- pozorují sebe jak ležím na operačním stole --- necítím nic --- nikdo nemluví --- cítím něco studeného na mém břiše --- to je všechno.

Betty vypráví v hypnóze: Ležím v jasném prostoru blízko Barneye a vidím, že muž s tmavošedým obličejem a oslňujícíma očima dává kovový prstenec kolem břicha Barneye --- křičím --- někdo hladí mou hlavu a já už nemám žádný strach --- slyším hlas nerozumím mu, ale vím co má znamenat --- prohlíží mi celé tělo, odeberou mi krev na zkoušku, i kousíček pokožky --- cítím, že malé jehly mé tělo ohmatávají od hlavy k patě --- to nebolí --- pak jdu k Barneyemu, ten spí po operaci.

Dotázán na postavy těchto humanoidů, říká Barney: jsou menší než jsme my, hlava je mnohem větší --- oči se otáčejí nezávisle na sobě --- září malou skulinou shora dolů --- ústa jsou jenom čárkovitá, nos je dlouhý a špičatý, rty tenké a černé --- pokožka šedá jako popel.

Přes malé rozdíly v líčení mimozemšťanů je ohromující stejnost jejich popisů od manželů Hillových. Tento případ vyvolal ve světě veliký zájem, přesto ale zůstaly mnohé otázky nezodpověděny.

Muž s přeskami na botách

V tomto skutečném případě se setkáváme opět s případem teleportace. Teleportovaný muž se objeví po 64 letech ve staromódním obleku na ulici velkoměsta.

Je rok 1950. V dopravním ruchu města New Yorku jde všechno velmi rychle. Černý taxikář, kterému od chodníku z ničeho nic vběhne před auto muž, se snaží prudce zabrzdit, ale přesto narazí na muže. Ten letí několik metrů vzduchem a narazí na tvrdý asfalt. Z jeho hlavy vytéká krev. Muž je na místě mrtev. Černý taxikář je zděšený a vysvětluje policistovi, že on za to vůbec nemůže. To dosvědčují také chodci, kteří byli svědky této nehody. Inspektor Ferguson prohlíží mrtvého muže. Muž je asi třicetiletý a je zvláštně oblečen. Má úzké kalhoty černobíle kostkované a jakousi sukni pro chůzi, vzadu se zdobenými knoflíky. Na nohou má botičky do půl lýtek s velkými stříbrnými přeskami a na hlavě měl cylindr. V jeho tašce najdou

policisté vizitní kartu, stejně staromódně zdobenou, se jménem Rudolf Fentz a s adresou v páté avenue. Inspektor Ferguson hledá na této adrese, ale nikdo nemůže o tomto jménu nic říct. V patologii mu předají osobní věci muže, které u mrtvého našli. Jednu starou neplatnou bronzovou minci, účet z koňské stáje v Lexington Avenue za krmivo pro koně a odstavení vozu, neplatné papírové peníze v hodnotě 70 dolarů a dopis adresovaný na Rudolfa Fentza s razítkem červen 1886, tedy právě 64 rok staré. Ferguson najde po delším hledání také poslední adresu muže v Market Street č. 12. Dům je na spadnutí. Bydlí zde dva staří manželé. Znali pana Rudolfa Fentza jun., který byl narozen kolem 1880. Jeho otec prý před dlouhou dobou zmizel, neznámo kam. Ferguson. zavolá snachu muže, která bydlí na Floridě. Stará žena říká, že Rudolf Fentz sen. zmizel beze stopy, když jeho syn byl ještě dítě. Rodina ho po léta hledala, ale nikde po něm nebylo ani stopy. Ve starém policejním archivu najdou policisté přesný popis muže, který tehdy beze stopy mizel: Rudolf Fentz, 29 let, zmizel v roce 1886. Oblečení jak ho tehdy rodina popisovala, se přesně shodovalo s tím, co měl mrtvý muž sražený taxikářem na sobě.

V tomto případě přicházíme opět k teleportaci osob, které po určité době byly opět teleportovány zpátky na zemi. Jedna skutečnost je v těchto případech nápadná. Pro všechny teleportované osoby, ať už se jedná o delší dobu jako v našem případě, zůstal čas stát. Časem rozumíme v našem světě změnu hmoty, živé či neživé mezi dvěma či více časovými úseky. Čas je však relativní, časové jednotky vnímá člověk až později, jak ho tomu společnost při výchově naučila. Nedovedeme si tedy představit teleportaci osob nebo celých objektů v nulovém čase přes obrovské vzdálenosti, jak se již stalo. Bohužel nemohou lidé, zpátky na zemi teleportovaní, ani po hypnotické regresi říci, kde po tuto dobu přebývali. Paměť u nich je trvale blokována. Protože však člověk při teleportaci zmizí z očí, jak dosvědčují případy, není si to možné vysvětlit jinak, než že se člověk dostal do transportního kanálu hyperprostoru. Člověk zmizí = je dematerializován na nepatrné částice (ze kterých se v podstatě skládá, ale které jsou strukturálně drženy představou živé hmoty). Zmizí tedy jen tato struktura jeho živé hmoty a nepatrné částice hmoty se dostanou do kmitání hyperprostoru. Teprve když je frekvence těchto částí shodná s frekvencí částic kmitajících v hyperprostoru, vzniká tzv. transportní tunel a člověk je téměř v nulovém čase přepraven přes obrovské vzdálenosti. (Nehledě ke zdržení při dematerializaci, ztrátě struktury a rematerializaci, opětím nabývání struktury nepatrných hmotných částic.) K otázce, proč člověk nacházející se v teleportačním prostoru nestárne? Patrně zůstává zde ve stavu dematerializovaném, bez hmotné struktury v podobě rychle kmitajících nepatrných hmotných partikulí. Proč někteří lidé zůstanou po teleportaci nenávratně v hyperprostoru? Proč se někteří po teleportaci zase objeví na naší zemi? Zde nám bohužel nejsou k dispozici ani domněnky. Vraťme se však k faktu, že teleportace může být způsobena duševně (vůli) člověka. Tyto případy teleportace se nazývají autoteleportace a byly už ve světě zaregistrovány. Zůstává nám tedy opodstatněná domněnka, že duševno člověka může mít vliv na ztrátu struktury nepatrných hmotných partikulí těla člověka = struktura těla

zmizí, tělo se dematerializovalo, zmizelo z očí. Nebo že duševní energie člověka může mít vliv na opětovný vznik struktury těchto nepatrných hmotných partikulí = tělo se opět stává viditelné, rematerializuje se. Hraje tedy duševní energie při teleportacích největší význam? Technika se snaží udržovat krok se spontánní teleportací a snaží se vytvořit prototypy strojů pro dopravu osob hyperprostorem.

Cela č. 341

Je 12. leden 1982. Do vězení ve Fresnes ve Francii přijíždí černá limuzína a přiváží profesora parapsychologie Raimbauda, který má prozkoumat zvláštní jevy které se již dlouho dějí v cele č. 341. Cela je připojena přes monitor a zvukovou kameru s kancelářským ředitelem věznice. Dr. Raimbaud se uloží v cele na pryčnu. Prohlásil, že je ochoten po týdny či měsíce se podrobit pokusům. Na stěně cely jsou vyryta různá písmena. Mezi nimi také R. L. Ví, co znamenají. Je to jméno jedné z obětí cely č. 341: Raymond Latour, kvůli němu je profesor zde.

15. ledna 1979 jde dozorce vězňů Laperre věznicí a vidí že z okna cely 341 visí bílý pás z navázaných prostěradel a v okně, že jsou mříže přepilovány. Zazvoní ihned alarm. Vězeň Raymond Latour však leží v cele na zemi, přestože má volnou cestu ke svobodě. Spí a je pronásledován hroznými sny. Když ho dozorcí probudí, třese se na celém těle: Dozorci ho zavrou do temné cely bez oken. Po týdnu je 19ti letý Raymond Latour zase přeložen do cely 341. Okno bylo mezitím zajištěno železnou deskou a světlo sem proniká jen škvírami. Záchvaty hrozných snů se však u něho opakují stále častěji, každou noc se mladý vězeň mění na zuřící kreaturu. Po celé tři měsíce až do jeho propuštění. Po propuštění Latoura z vězení utrpí v této cele další dva vězni tentýž osud jako Raymond Latour, v noci se změni na zuřící kreaturu. Cela je nazvána „celou zuřících“. Dozorce vězňů Laperre říká, že během jeho 30ti leté služby nejméně dvacet vězňů z cely 341 přišlo hned po propuštění do blázince. Vězeňský lékař si s těmito případy nevěděl rady. Z těchto důvodů přišel parapsycholog dr. Raimbaud do této cely. V noci spal klidně na pryčně. Jeho asistent, který během noci veškeré dění a zvuky v cele na přístrojích sledoval, slyší z cely slabé nařikání a vzlyky: „Colonges, Colonges!“ Dr. Raimbaud opakuje ve spánku tato jména a pláče při tom. V příštích dnech sleduje kamera jeho neklidný spánek. Má hrozné sny a dostává křeče. Jedné noci vyskočí z pryčny, postaví stoličku pod oknem a dívá se v hrůze z okna. Potom běží k železným dveřím a naslouchá, když přiložil ucho na dveře. Uchopí se rukama za krk a křičí: „Ne, ne, já nechci zemřít!“ Přes mikrofon ho asistenti uklidňují. Vezme stoličku, mrští ji proti kameře a rozbije ji. Když mu otevrou dveře, řve na ně a křičí: „Já jsem nevinný, já nechci zemřít! Nikdy jsem nebyl v Colonges!“ Nyní vědci vidí, tento muž není dr. Raimbaud. Je to nevinně odsouzený vězeň, jehož duch přepadl ve spánku vězně v cele 341. Když profesora Raimbauda vyvedou z cely, uklidňuje se pozvolna a přijde zcela k sobě.

Vědci se nyní soustředí na dvě fakta: poprava na dvoře věznice a jméno Colonges. Po delším vyšetřování zjistí, že před 55 lety byl v cele 341 vězněn truhlářský učeň Pierre Gabaud pro trojnásobnou vraždu spáchanou v Colonges a že byl na dvoře tohoto vězení dne 12. 2. 1927 popraven. Tato zpráva byla poznačena v

archivu policie. Pod tímto záznamem byla další zpráva: 3. 12. 1945 odvolal pařížský soud tento rozsudek a nevinný truhlářský učeň byl osvobozen, 18 let po jeho popravě! V roce 1984 nechala správa věznice ve Fresnesu celu č. 341 úplně zazdítko pro všechny časy. Zda však tímto rozhodnutím najde duch nevinně popraveného mladého muže Pierra Gaboud klid tím, že do této cely už nikdy nebude zavřen žádný vězeň?

Co způsobilo nevysvětlitelné jevy v této cele? Byla to síla bioenergie a duševní energie nevinně popraveného člověka co uvádělo lidi po dlouhá desetiletí v nepochopitelnou hrůzu a úžas. Mladý člověk odsouzený k smrti pro něco co neudělal - jeho síla, kterou se vzpíral proti nespravedlivému osudu, jeho obrovské emoce, které ho hlavně v noci nenechaly spát. To vše zapůsobilo energeticky jako záznamy mentální energie, v podobě nepatrných materiálních částic této mentální energie na hmotu cely č. 341 a nasytí materiálu této cely, t.j. způsobilo se stejnou frekvencí kmitající pohyb nepatrných částí hmoty této cely. Toto neznámé energetické záření vyvolávalo pak v mozku člověka spícího v této cele všechny tyto pochody hrůzy a strachu před popravou nevinného člověka. Že zde byla i v akci psychokineze za pomoci bioplasmatického pole živého člověka, ukázalo psychokinetické vytvoření cesty k útěku z cely v podobě přepilovaných mříží okna cely a pásu z prostěradel, visícího z okna. Musíme s úžasem konstatovat, že síly duševní energie a bioenergie člověka se mohou před smrtí obrovsky vzepnout a emocionálně být natolik nasměrovány, že tímto energetickým záznamem mohou po dlouhá desetiletí či století ovlivňovat živou či neživou hmotu.

Dovolená

Diana Simonová, velmi agilní a neklidná manažerka si objedná týdenní dovolenou, pobyt v horské, lesnaté krajině, aby se zotavila ze stresu. Při cestě k místu této dovolené ji pochopitelně nemůže opustit její hektický a stresový způsob života, který si svým chováním sama způsobovala, telefonuje v autě během jízdy a vyřizuje různé, pro ni důležité úkoly. Při telefonování během jízdy v hornaté krajině, když nebere ohled na zpomalení jízdy, jí spadla ze sedadla láhev s nápojem na zem. Chce hekticky při jízdě v zatáčce láhev zvednout a její vůz vyletí ze zatáčky, sjede po svahu dolů a několikrát se převrátí. Diana utrpí při nehodě smrtelná zranění. Leží pod vozem a ve stavu klinické smrti vystoupí její astrální tělo z materiálního těla. Je zcela materializované zásluhou bioplasmatické energie ještě žijícího těla, zcela totožné s materiálním tělem. Její astrální tělo se přeneslo podle jeho emocionální energie ihned do vytouženého místa její dovolené, do vysněného domu v osamělé horské krajině. Domek se jí líbí, zrovna tak si ho představovala, když ho objednala. Zařizuje se v pokoji velmi útulného srubového domu, který si dříve u pronajímatelky paní Grace pro týdenní dovolenou objednala. Psychokinezi si přenesla do pokoje její kufříkový computer, aby mohla pracovat a zařizuje se v pokoji po svém. Dům se nachází v lesnaté horské krajině v plochem údolí, kde teče potok a rostou velké stromy. Do domu přijde náhle pronajímatelka paní Grace, která bydlí nedaleko tohoto domu a diví se že paní Diana je již zde, když nevidí žádné auto stát před domem. Diana říká, že nechala auto stát nedaleko, že se chtěla údolím nej-

dříve projít. Kolem jejich domu projede rychle autobus se školními dětmi. Diana říká, že bude v domě velmi spokojená. Paní Grace odchází a říká, aby zavolala, když bude něco potřebovat. Diana rozbalí kufřík s computerem a podle jejího hektického duševna se věnuje její manažérské práci. Po delší době, když píše na computeru hotovou zprávu, ji vyruší veselý hovor a křik dětí přicházející z údolí vedle domu. Vyjde ven a vidí malé 8 až 10ti leté dívky jak bezstarostně běhají mezi stromy údolím a vesele na sebe volají. Potom se vzdálí údolím. Odpoledne přichází paní Graceová s tragickou zprávou, že školní autobus se při jízdě údolím zřítil ze silnice a při tom zahynulo pět malých dívek. Ráno čte Diana v novinách, které byly položeny na prahu jejího domu o tragické věrejší nehodě školního autobusu. Vejde zase do domu a věnuje se své práci s computerem. Po nějaké době je opět vyrušena tím veselým křikem malých dívek. Vyjde ven a okřikuje děti, aby se uklidnily a odešly, že musí pracovat. U stromu vedle domu stojí malá, asi desetiletá dívka s družkami a volá na Dianu: „Pojď již, my na tebe už čekáme, pojď už konečně s námi! Donesly jsme ti noviny, četla jsi je?“ Pohled Diany padne na titulní stránku novin ležících na prahu domu. Vidí tam její vlastní fotografii se zprávou, že včera tragicky zahynula při autonehodě manažerka paní Diana Simonová. Jde k malé dívce, vezme ji za ruku a v doprovodu ostatních odcházejí údolím pryč, až se jejich fantomy rozplynou v nic. Před tím byla této scéně přítomná i paní Graceová, která právě přišla z domu a s úžasnou hrůzou tuto scénu pozorovala. Četla také ráno v novinách tyto zprávy o katastrofě školního autobusu a o tragické nehodě paní Diany Simonové (která se přece včera u ní v domě ubytovala). Paní Graceová mohla také podat svědectví o tomto neuvěřitelném případě.

Co dodat navíc k těmto tragediím? Snad jen tolik, že malé dívky, které byly po nehodě školního autobusu ve stavu klinické smrti, byly překvapeny tímto stavem v okamžicích, kdy jejich bezstarostnost a veselost v autobusu dosáhla vrcholu. Takto zůstaly tyto emoce nadále trvající v jejich astrálních tělech. A snad je tyto bezstarostné a rozpustilé emoce, které jako energie zůstaly v jejich astrálních tělech, je budou jako silné energie nadále provázet záhrobím. Šok v okamžiku smrti, i tyto bezstarostné emoce však budou patrně nadále působit energetickou vazbou k těmto místům tragedie. Jak je možné vysvětlit materializovanou zjevení malých dívek a schopnost psychokinetického přenesení novin na prah domu, kde Diana byla na astrální dovolené? Dívky byly ve stavu klinické smrti zcela materializovány, podobně jako Diana. Tím, že se dívky i Diana přesvědčily četbou novin o své vlastní smrti, zmizel u nich tento stav nejistoty, kde se nyní vlastně nachází. Ví nyní, že už zemřely a mohou tedy odejít do záhrobí. Když se později po jejich biologické smrti oddělilo také jejich bioplasmatické pole, zmizela také jejich schopnost materializace a psychokineze.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe je vyřizovat tento požadavek pomocí mailové adresy ceges@cepes.cz.

VODA, VODA, PITNÁ VODA

Voda, pitná voda. Běžná věc. Ale je to velmi strategická surovina. Bez jídla vydrží člověk asi čtyřicet dní, ale bez vody jen čtyři. Nyní otočíte koutkem a voda teče. Když je něčeho dostatek, nikdo si toho neváží. Dříve musely stačit na pitnou vodu studny.

Asi před čtyřiceti roky v Tachově při výstavbě mateřské školky v Pošumavské stavbaři narazili na starou studnu, která měla přes dva metry v průměru.

Při jejím průzkumu jsme zjistili, že studna má hloubku 35 metrů a 28 metrů má sloupec vody. Od šesti metrů byla studna vysekaná ve skále. Na dně byla jen stavební suť. Dnes po studni není ani památka.

Později ve středověku se do kašen v Tachově přiváděla voda dřevěným potrubím z jímacích studní. Jedna taková jímací studna se nalézá ve skále pod Komerční bankou ve vysekané chodbě.

Na dně této chodby je pod vodou dřevěné potrubí. To vede pod nasýpanou hráz, kde se hromadila voda. Dřevěným potrubím pak tekla do kašny na tzv. Husím plácku a v Husitské ulici.

Bývalý Husí plácek. Červeně je označené místo, kde stávala kašna. Všechny budovy na tomto starém snímku jsou pryč. Přibližně v tom místě později stávala benzinová pumpa.

Kašna v Husitské ulici. (Když se podíváte nad budovu vpravo, uvidíte starou věž kostela)

Při hledání kudy potrubí vede, mne virgule přivedla k této malé budově (snad kaple Sv. Kříže) u kláštera. Před ní mohla stát kašna.

V nádherném místě ve Světcích u Tachova je starý klášter, dnes je v něm Střední odborná průmyslová škola.

Virgule mne vedla po potrubí a detektorem jsem hledal v zarostlém terénu kdysi nalezené litinové domečky.

V lese za tímto klášterem jsem asi před třiceti roky našel zajímavé kroužky.

Zjistil jsem, že pochází ze starého dřevěného potrubí. Sloužily ke spojení provrtaných borovicových kmenů, kterými se přiváděla pitná voda do kláštera. Staré dřevěné potrubí bylo vykopané (proto se pod svahem nacházely jeho spojovací kroužky) a nahrazeno nějakým novým.

Najít litinový domeček s nápisem „Stadt Tachau“ se mi ani po důkladném průzkumu nepodařilo. Pod mechem jsem našel jen ten druhý s nápisem „A. NIKLAS – TEPLITZ“. Tento

nápis mi umožnil na internetu zjistit, že Adolf Niklas z Teplic začátkem roku 1900 budoval vodovody po celém tehdejší Rakousku-Uhersku.

S kamarádem Jirkou Krupičkou jsme se rozhodli podívat na to, z čeho je potrubí udělané a proč je tam uzávěr.

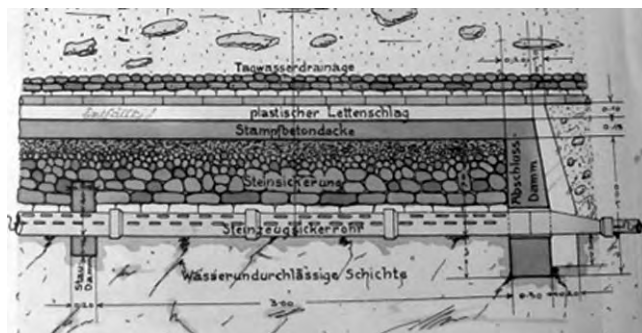
Po odkopání litinového domečku bylo vidět, že je volně nasunut na tyč uzávěru a víčko drží na zajišťovací tyče.

Zjistili jsme, že dřevěné potrubí bylo nahrazeno litinovým o průměru asi 50 mm a že je na povrchu v dobrém stavu. Uzavírací šoupě bylo na odbočce. Kam vede tato odbočka, jsme nezjistili.

Výkop jsme důkladně srovnali, vrstvou listí a větve ještě zamaskovali.

S virguli jsme po potrubí pokračovali dál a skončili ve vzdálenosti 530 metrů od kláštera. Dál nás nepustil silně zarostlý terén v údolí. Údolí jsme obešli a pod protějším svahem jsme našli tři jímací studny.

Jímací trubka v prameni vody.

Voda z jímací trubky tekla do jímacích studní. První studna měla v průměru asi jeden metr.

Hluboká byla asi čtyři metry a na dně byly vidět dvě trubky.

Druhá studna byla opatřena litinovým poklopem.

Ten byl uzamčen ze dvou stran silnými zámky.

Třetí jímací studna také s litinovým poklopem byla odemčena.

Na litinovém poklopu bylo už známé jméno firmy, která tuto jímací studnu dělala.

Kamarád Jirka Krupička, který je o polovičku lehčí než já, vlezl dovnitř a udělal tam nádherné snímky vnitřku sběrné jímací studny.

Dodatek 2017

Kamarád, instalatér Alexander Szabo, měl zjistit, kde se bere vlhkost v rohu školy v klášterní budově ve Světcích. Při svém pátrání, udělal nádherné fotky, s kterými mi udělal radost. Snímky z vodárny jsou z března 2016. Jak to tam vypadá nyní nevím.

Sací koš byl na samém začátku litinového potrubí. Tím košem proudila voda do budovy kláštera a také do nedaleké jízdárny.

Tuto jízdárnu v roce 1862 nechal postavit kníže Windischgrätz. Jízdárně ještě na začátku tohoto století hrozila demolice. Díky rozumným lidem byla zachráněna.

Na bývalou kapli (vodárnu) není pěkný pohled.

V budově kaple byla vybudována malá vodárna, která asi do roku 1984 přiváděla vodu z místních pramenů do školy, než byla škola napojena na městský vodovod.

Opuštěná vodárenská místnost. Vše zde zůstalo na místě.

Sběrná nádrž dostala nájemníka.

Jenom ventil od přívodního potrubí si někdo vypůjčil. Tím po řadu roků vytékající voda podmáčela školu.

Tehdy nám bylo divné, že byl ve sběrné nádrži sací koš skoro na suchu.

Domnívám se, že v tomto prostoru bývala kašna, ke které si mniši chodili pro vodu. Po výměně dřevěného potrubí za litinové, byla voda rozvedena do kláštera i jizdárny. Tím mohla kašna zaniknout.

Bylo by pěkné kapli opravit, vyčistit jímací studny prameny a nechat udělat rozbory vody. Pak jen tam postavit malou kašnu nebo studánku. Možná, že by lidé tam chodili pro dobrou pramenitou vodu.

Určitě by bylo dobré chránit tuto technickou památku, která zajišťovala lidem pitnou vodu. Ne jenom jako historickou památku, ale nevíme, kdy pitnou vodu budeme nutně potřebovat.

Tato kaple skrývá ještě jednu zajímavost. Pěkné a zajímavé podzemní.

Za těmito kamennými zárubněmi, se nalézá široká podzemní chodba, spíše sklep dlouhý asi 30 metrů.

Celá podlaha je vydlážděna cihlami.

Možná, že by se tento prostor také nechal k něčemu využít.

František Soukup

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2024

VALNÁ HROMADA ČEPES

V souladu se stanovami svolává vedení ČEPES

VALNOU HROMADU SPOLEČNOSTI,

která se bude konat

v sobotu 23. 3. 2024 v době od 10.00 do 13.00 hodin
v budově ČSVTS, sál č. 318, Novotného lávka 5, Praha 1

Program:

09.00 – 10.00

Registrace účastníků

10.00 – 10.30

Organizační záležitosti (případný odklad začátku)

10.30 – 12.30

Zahájení

Volba řídicího jednání valné hromady

Volba návrhové komise

Zpráva o činnosti Společnosti za rok 2023

Zpráva o hospodaření Společnosti za rok 2023 a návrh rozpočtu na rok 2024

Návrh zaměření činnosti na rok 2024

Přijetí nových členů Společnosti

Volba vedení Společnosti

Diskuse

Usnesení

12.30 – 13.00

Společenské posezení

Proutkařský kurz a zkoušky

Uskutečníme kurz podle revidovaného standardu „Detekce anomálií zemské kůry“. V kurzu budou probírány základní otázky z geologie a hydrogeologie pro proutkaře. Praktická část bude zaměřena na ovládání proutkařských prostředků pro zjišťování zdroje vody, inženýrských sítí, dutin a tektonických linií. Dále pak proběhnou zkoušky dle příslušného standardu profesní kvalifikace. O úspěšném vykonání zkoušky bude vydáno osvědčení.

Kurz se uskuteční v sobotu na jaře roku 2024 v budově ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Zkoušky se uskuteční následující den, to znamená v neděli na zkušebním polygonu. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz.

Přesné datum bude stanoveno. Zašleme jej přihlášeným zájemcům a zveřejníme jej na našich webových stránkách www.cepes.cz.

**Česká psychoenergetická společnost,
pobočný spolek Společenstva drobného podnikání, z. s.**

ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 221 082 252

e-mail: cepes@cepes.cz

bankovní spojení: 115-2085550237/0100

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a harmonizování organismu
- vzdělávání k iniciování schopností a dovedností k profesi Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu
- legislativní zajištění profesí našich členů s cílem zařadit je do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a institucemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizovat proutkařské kurzy a zkoušky

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- pořádání přednášek a seminářů z oboru
- spolupráce s odbornými časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a jejím programu získáte též na stránkách:

www.cepes.cz